

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1966 — 1970

Τὸ ὑποβληθὲν σχέδιον ἐν εὐρείᾳ περιλήψει

ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Ἵνα ἐνημερωθῶν οἱ ἀναγνώσται τῶν «Σπουδῶν» ἐπὶ τῆς γενομένης προτάσεως τοῦ Κέντρου Προγραμματισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν πρὸς προγραμματισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὴν πενταετίαν 1966 - 1970 δημοσιεύομεν κατωτέρω γενομένην ἤδη εὐρεῖαν περίληψιν ὑπὸ τοῦ «Οἰκονομικοῦ Ταχυδρόμου». Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς περιλήψεως αὐτῆς ἔχει ὡς κάτωθι :

1. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ἡ βασικὴ στρατηγικὴ τοῦ Σχεδίου Προγράμματος συνίσταται εἰς τὴν ταυτόχρονον ἐπιδίωξιν τῶν κάτωθι γενικωτέρων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν : (I) Τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων καὶ τὴν δημιουργίαν περαιτέρω δυνατοτήτων ἐπιταχύνσεως τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας κατὰ τὴν περίοδον 1966-70. (II) Τὴν δημιουργίαν τῶν βασικῶν προϋποθέσεων πρὸς διατήρησιν ὑψηλοῦ ρυθμοῦ οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως καὶ μετὰ τὸ ἔτος 1970. (III) Τὴν πραγματοποιήσιν σημαντικῆς προόδου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἐναρμονίσεως καὶ προσαρμογῆς τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸ νέον καθεστῶς τῆς Ε.Ο.Κ.

Ἡ ἐπίτευξις τῶν, ὡς ἀνωτέρω, γενικωτέρων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν, ἐπιδιώκεται κυρίως διὰ πραγματοποιήσεως διαρθρωτικῶν μεταβολῶν εἰς εὐρείαν ἔκτασιν (ιδίως εἰς τοὺς τομεῖς τῶν ἐπενδύσεων, τῆς παραγωγῆς, τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν ἐξαγωγῶν), διὰ τῆς λήψεως τῶν ἀναγκαίων μέτρων ἀντιμετω-

πίσεως τῶν στενοτήτων (ιδίως εἰς τοὺς τομεῖς τοῦ εἰδικευμένου ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, συναλλαγματικῶν πόρων, ἐπενδύσεων κλπ.), διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν θεσμικῶν, ὀργανωτικῶν καὶ διοικητικῶν πλαισίων λειτουργίας τῆς οἰκονομίας, διὰ τῆς χρησιμοποίησεως, εἰς τὴν μεγίστην δυνατὴν ἔκτασιν, εὐθηνῶν, ἐξ ἀπόψεως ἀπαιτουμένου κεφαλαίου, μεθόδων αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος (βελτίωσις ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων, διάδοσις νέας τεχνολογίας, εἰσαγωγή βελτιωμένων ποικιλιῶν κλπ.) καὶ τέλος διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐπενδύσεων.

Εἰδικώτερον προβλέπονται τὰ κάτωθι:

(I) Ἡ βελτίωσις τῆς κατανομῆς τοῦ εἰσοδήματος πρὸς ὄφελος τῶν σχετικῶς πτωχοτέρων τάξεων τοῦ πληθυσμοῦ. Τοῦτο, πλὴν τῆς αὐξήσεως τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας, προβλέπεται ὅτι θὰ δημιουργήσῃ περιθώρια ἐπιταχύνσεως τοῦ ρυθμοῦ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως διὰ τῆς διευρύνσεως τῆς ἀγορᾶς ἐγχωρίως παραγομένων προϊόντων.

(II) Ἡ βελτίωσις τῆς κατανομῆς τῶν ἐπενδύσεων εἰς ὄφελος τῶν παραγωγικῶν τοιούτων (αὐξήσις τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐπενδύσεων εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὸν τουρισμὸν κλπ., εἰς βάρος τῶν ἐπενδύσεων εἰς κατοικίας). Τοῦτο προβλέπεται ὅτι θὰ δημιουργήσῃ σημαντικὰ περιθώρια ἐπιταχύνσεως τοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεως ἀπὸ πλευρᾶς προσφορᾶς.

(III) Ἡ ἀναδιάρθρωσις τῆς παραγωγῆς εἰς ὄφελος τομέων ὑψηλῆς παραγωγικότητος διὰ τὰ προϊόντα τῶν ὁποίων αἱ προοπτικαὶ ζητήσεως εἰς τὴν ἐσωτερικὴν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἀγορὰν εἶναι περισσότερο εὐνοϊκά.

(IV) Ἡ πληρεστέρα ἀξιοποίησις τῶν δημοσίων ἔργων διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοστοῦ τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων, αἱ ὁποῖαι κατευθύνονται εἰς ὠλοκληρωμένα καὶ αὐτοεξυπηρετούμενα ἔργα. Τοῦτο ἀναμένεται ὅτι θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν δημιουργίαν ἠΰξημένων οἰκονομιῶν πληθοπαραγωγῆς καὶ ἐξωτερικῶν οἰκονομιῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐλαχιστοποίησιν τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου πρὸς ἀξιοποίησιν τῶν νέων ἔργων.

(V) Ἀπόλυτος προτεραιότης δίδεται εἰς τὰς ἐπενδύσεις τοῦ τομέως τῆς παιδείας (ιδίως τῆς τεχνικῆς καὶ πανεπιστημιακῆς τοιαύτης) καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης, καὶ ἐν γένει εἰς ἐπενδύσεις, αἱ ὁποῖαι συμβάλλουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος. Διὰ τῶν ἐπενδύσεων τούτων προβλέπεται ἡ μακροχρόνιος πραγματοποίησις σημαντικῆς βελτιώσεως τῆς ποιοτικῆς στάθμης τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος τῆς οἰκονομίας, βελτίωσις τῆς ἀνταγωνιστικότητος αὐτῆς, ὡς καὶ ἡ δημιουργία συγκριτικοῦ πλεονεκτήματος διὰ τὴν παραγωγήν νέων προϊόντων.

(VI) Προτεραιότης δίδεται ἐπίσης εἰς τὰς ἐπενδύσεις οἰκονομικῆς ὑποδομῆς, αἱ ὁποῖαι συμβάλλουν εἰς τὸν τεχνολογικὸν ἔκσυγχρονισμόν τῆς οἰκονομίας καὶ τὴν μείωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς, διὰ τῆς δημιουργίας ἐξωτερικῶν οἰκονομιῶν. Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς πολιτικῆς ταύτης, δίδεται ἰδιαιτέρα ἔμφασις εἰς τὴν ἀνάπτυξιν βιομηχανικῶν ζωῶν.

(VII) Προβλέπεται ἡ προστασία καὶ κρατικὴ ἐνίσχυσις κλάδων καὶ τομέων.

οί ὅποιοι κρίνονται ὡς δυνάμενοι νὰ καταστοῦν ἀνταγωνιστικοὶ ἐντὸς τῆς προβλεπομένης μεταβατικῆς περιόδου εἰς τὴν συμφωνίαν συνδέσεως τῆς Χώρας μετὰ τῆς Ε.Ο.Κ. Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς πολιτικῆς ταύτης προβλέπεται ἡ χορήγησης κινήτρων καί, ἐν ἀνάγκῃ, ἡ ἀνάληψις ἀπ' εὐθείας δράσεως ὑπὸ τῆς Ε.Τ.Β.Α. πρὸς συμπλήρωσιν τῆς βιομηχανικῆς βάσεως τῆς οἰκονομίας.

Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν προβλεπομένων στενοτήτων εἰς τὴν ἀγορὰν ἐργασίας ἐπιδιώκεται διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ὀρθολογικῆς πολιτικῆς ἐξωτερικῆς μεταναστεύσεως, βελτιώσεως τῆς κινητικότητος καὶ προσαρμοστικότητος τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ καὶ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς προγραμμάτων ταχυρρύθμου ἐκπαίδευσως καὶ μετεκπαίδευσως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ καὶ διὰ τῆς ἐν γένει βελτιώσεως τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἀντιμετώπισις τῶν προβλεπομένων στενοτήτων εἰς συναλλαγματικούς πόρους ἐπιδιώκεται διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς ἀνταγωνιστικότητος τῆς οἰκονομίας, τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ὑγιοῦς ἀνταγωνισμοῦ, τῆς εἰσροῆς ξένου κεφαλαίου καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς παραγωγῆς ἐξαγωγίμων προϊόντων ἢ προϊόντων πρὸς ὑποκατάστασιν εἰσαγωγῶν.

2. ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ βασιζέται κατὰ τὸ μέγιστον μέρος ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως. Τὸ Κράτος προβλέπεται ὅτι θὰ παράσχη πλήρη ἐνθάρρυνσιν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν, διὰ τῆς δημιουργίας εὐνοϊκοῦ περιβάλλοντος καὶ θετικῆς ὑποστηρίξεως αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο, προβλέπονται μέτρα διὰ τὴν ἄρσιν ἐμποδίων, τὰ ὅποια ἀντιμετωπίζουν αἱ ἐπιχειρήσεις. Οὕτως, αἱ προβλεπόμεναι μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν δημοσίαν αἰ ἐπιχειρήσεις. Οὕτως, αἱ προβλεπόμεναι μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν δημοσίαν διοίκησιν ἀποσκοποῦν νὰ περιορίσουν, κατὰ τὸ δυνατόν, τὰς γραφειοκρατικὰς ἐπεμβάσεις εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν, τὰς καθυστερήσεις καὶ τὴν ἀσάφειαν, ἢ ὅποια πολλάκις χαρακτηρίζει τὰς διοικητικὰς ρυθμίσεις καὶ ἐλέγχους. Ταυτοχρόνως, προβλέπονται μέτρα πολιτικῆς, τὰ ὅποια θὰ συμβάλουν εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν ὑφισταμένων εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τομέα μονοπωλιακῶν καταστάσεων, καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας εἰσόδου καὶ τῆς προαγωγῆς τοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Τὰ μέτρα ταῦτα θεωροῦνται ὡς οὐσιαστικὰ βήματα εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ταχύτερας αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας. Ἐξ ἄλλου, ἡ θετικὴ ὑποστήριξις τοῦ Κράτους πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν θὰ ἐπιδιωχθῆ διὰ μέτρων πολιτικῆς, σκοποῦντων εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς κατανομῆς τῶν οἰκονομικῶν πόρων, ὡς εἶναι ἡ διερεῦνησις τῶν φυσικῶν πόρων τῆς Χώρας, ἡ γενικὴ καὶ τεχνικὴ ἐκπαίδευσις τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, ἡ ἀνάπτυξις τῆς κεφαλαιοαγορᾶς καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ὑποδομῆς.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω μέσων καὶ κυρίως διὰ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, τὸ Κράτος ἐπηρεάζει σημαντικῶς τὸν ρυθμὸν ἀναπτύξεως καὶ τὴν κατανομήν τῶν οἰκονομικῶν πόρων τῆς Χώρας. Ὁ ἐπηρεασμὸς οὗτος εἶναι ἀπαραίτητος, δεδομένου ὅτι τὸ Κράτος εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀνα-

πτύξεως και την επίτευξιν τών ανωτέρω αναφερθεισών κοινωνικῶν και οικονομικῶν ἐπιδιώξεων. Ἡ ἄσκησις ὅμως τῆς εὐθύνης ταύτης τοῦ Κράτους προβλέπεται ὅτι θὰ γίνεται μετὰ προσοχῆς, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν μορφήν και τὸ εἶδος τῆς κρατικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως και τὸν καθορισμὸν τῶν ἀντιστοίχων μέτρων πολιτικῆς. Ἀφ' ἑτέρου, αἱ διαρθρωτικαὶ μεταβολαὶ τῆς οικονομίας προβλέπεται ὅτι θὰ πραγματοποιηθοῦν εἰς τὰ πλαίσια τοῦ διεθνoῦς ἀνταγωνισμοῦ, ἤτοι διὰ τῆς ἀποφυγῆς μέτρων πολιτικῆς, τὰ ὅποια τείνουν εἰς τὴν διατήρησιν μὴ ἀποδοτικῶν βιομηχανιῶν ἢ τὴν πρόωθῆσιν τῆς ὑποκαταστάσεως εἰσαγωγῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν αἱ ἀντίστοιχοι βιομηχανίαὶ εἶναι ἀνταγωνιστικά.

Ἡ ἄμεσος οικονομική και κοινωνική δραστηριότης τοῦ Κράτους κατ' ἀρχὴν συνίσταται εἰς τὴν συμπλήρωσιν και ὀλοκλήρωσιν τῶν ἔργων τῆς οικονομικῆς και κοινωνικῆς ὑποδομῆς, ὡς αἱ διάφοροι κατηγορίαι δημοσίων ἔργων, ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, ἡ ὀργάνωσις τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας, ἡ ἀπλοποίηση τοῦ φορολογικοῦ συστήματος και ἡ βελτίωσις τῆς ἀποδοτικότητος τῆς ἐν γένει κρατικῆς διοικήσεως. Ὑφίστανται ὅμως και ἕτεροι τομεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχη τὴν ἀρίστην ἀξιοποίησιν τῶν διατιθεμένων πόρων, λόγω ἀδυναμίας τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἀγορᾶς νὰ παράσχῃ ἐπαρκῆ πληροφόρησιν ἐπὶ τῶν μελλοντικῶν ἐξελίξεων, ἢ ἀποκλίσεως μεταξύ τοῦ ἰδιωτικοῦ και κοινωνικοῦ κόστους. Οὕτως, ἡ μεμονωμένη ἰδιωτικὴ ἐπιχειρήσις δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν διενέργειαν ἐφηρμοσμένης ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης, νὰ ἐκδηλώσῃ πρωτοβουλίαν πρὸς υἰοθέτησιν νέων και δαπανηρῶν μεθόδων παραγωγῆς και ὡς ἐκ τούτου νὰ ἐπωφεληθῇ πλήρως ἐκ τῶν δυνατοτήτων μαζικῆς παραγωγῆς. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, ἀπαιτεῖται ἄμεσος ἢ ἔμμεσος ὑποβοήθησις τῆς ἰδιωτικῆς δραστηριότητος ἐκ μέρους τοῦ Κράτους.

3. ΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

α) Ρυθμὸς ἀναπτύξεως και διάρθρωσις τῆς παραγωγῆς

Ἡ ἀνάγκη ἐξασφαλίσεως συνθηκῶν πλήρους ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, μειώσεως τῆς καθαρᾶς ἐξωτερικῆς μεταναστεύσεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς φυσιολογικά ἐπίπεδα και βελτιώσεως τῆς ἀνταγωνιστικότητος τῆς οικονομίας ἐπιβάλλει τὴν πραγματοποίησιν λίαν ὑψηλοῦ ρυθμοῦ οικονομικῆς ἀναπτύξεως. Ὡσαύτως, ἡ ἱκανοποίησις τῶν διαρκῶς αὐξανομένων ἀναγκῶν τοῦ πληθυσμοῦ προϋποθέτει τὴν ἐπίτευξιν ταχείας ἀνόδου τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν εὐρέων τάξεων τοῦ λαοῦ. Ἐξ ἄλλου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐξελίξεως τῆς οικονομίας κατὰ τὸ παρελθὸν και τῶν ὑφισταμένων σήμερον συνθηκῶν και δυνατοτήτων ἀναπτύξεως, θεωρεῖται ὅτι ἡ πραγματοποίησις ὑψηλοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἶναι ἐφικτή. Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, και συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς Κυβερνήσεως, τὸ Πρόγραμμα προβλέπει μέσον ἐτήσιον ρυθμὸν αὐξήσεως τοῦ ἀκαθαρίστου ἐγχωρίου προϊόντος εἰς σταθερὰς τιμὰς, τῆς τάξεως 7-8% διὰ τὴν πενταετίαν 1966-70.

Εἰς τὸν Πίνακα 1 περιλαμβάνονται οἱ στόχοι τοῦ Προγράμματος ἐν σχέσει πρὸς τὴν αὐξησιν τῆς παραγωγῆς τῶν κατ' ἰδίαν κλάδων δραστηριότητος. Οἱ στόχοι οὗτοι ἀντιστοιχοῦν εἰς μέσον ἐτήσιον ρυθμὸν ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας 7,5%. Κατὰ τὴν περίοδον 1966-70 προγραμματίζεται σημαντικὴ ἀναδιάρθρωσις τῆς παραγωγῆς εἰς ὄφελος τῶν κλάδων τῆς μεταποιήσεως, τῶν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας καὶ τῶν κατασκευῶν καὶ εἰς βάρος τῶν κλάδων τῆς γεωργίας καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν. Εἰδικώτερον, προβλέπεται αὐξήσις τῆς συμμετοχῆς τῆς μεταποιήσεως ἀπὸ 18,5% τὸ ἔτος 1965, εἰς 21,7% τὸ ἔτος 1970. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ αὐξήσις αὕτη ὑπερβαίνει τὴν σημειωθείσαν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν.

Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα προγραμματίζεται νὰ αὐξηθῇ μὲ ἑλαφρῶς ὑψηλότερον ρυθμὸν (7,7%). Ἐξ ἄλλου, τὸ μέσον κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα, εἰς σταθερὰς τιμὰς 1965, προβλέπεται νὰ αὐξηθῇ ἀπὸ 17.100 δραχ. (\$ 570) τὸ 1965 εἰς 24.100 δραχ. (\$ 800) τὸ 1970.

ΠΙΝΑΞ 1
ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ 1965

Εἰς ἑκατ. δραχ.

	Ἀπόλυτοι 1965	ἀριθμοὶ 1970	Ἐτήσιος ρυθμὸς μεταβολῆς		
			Σύνθεσις 1965	1970	1965-1970
1. Γεωργία.....	37.400	47.960	27,0	24,1	5,1
2. Μεταλλεῖα	1.700	2.540	1,2	1,3	8,4
3. Μεταποιήσις	25.600	43.160	18,5	21,7	11,0
4. Ἐπιχ. Κοιν. Ὀφελείας ...	2.800	5.350	2,0	2,7	13,8
5. Κατασκευαὶ	8.700	14.180	6,3	7,1	10,2
6. Μεταφοραὶ - Ἐπικοινωνων.	9.900	14.120	7,1	7,1	7,4
7. Ἐμπόριον	19.400	26.650	14,0	13,4	6,6
8. Ἐνοίκια.....	10.300	14.290	7,4	7,2	6,8
9. Λοιπαὶ Ὑπηρεσίαι	22.900	30.890	16,5	15,5	6,2
Ἀκαθάριστον					
Ἐγχώριον Προϊὸν.....	138.700	199.120	100,0	100,0	7,5

β) Παραγωγικότης - Ἀπασχόλησις - Ἐξωτερικὴ μεταναστευσις

Ἡ προγραμματιζόμενη αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος θὰ προέλθῃ κυρίως ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος. Ὁ στόχος αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος τῆς οἰκονομίας ἐν τῷ συνόλῳ, ἀνέρχεται εἰς 6,4% κατ' ἔτος. Εἰδικώτερον ὁ στόχος αὐξήσεως ἀνέρχεται κατ' ἔτος εἰς 6,2% εἰς τὴν γεωργίαν, 8,6% εἰς τὴν μεταποίησιν, 9,2% εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας, 4,6% εἰς τὰς

κατασκευάς και 3,7% εις τὰς λοιπὰς ὑπηρεσίας. Ἡ ἀποδιδόμενη ἐμφασις εις τὴν ταχέϊαν αὐξησιν τῆς παραγωγικότητος δικαιολογεῖται ἐκ τῆς ἀνάγκης πραγματοποίησης σημαντικῆς προόδου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἑναρμονίσεως τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας εις τὰς συνθήκας τῆς Ε.Ο.Κ.

Τὸ Πρόγραμμα ἐπίσης προβλέπει σημαντικὴν αὐξησιν τῆς ἀπασχολήσεως καὶ ἀναδιάρθρωσιν αὐτῆς εις ὄφελος τομέων ὑψηλῆς παραγωγικότητος, μείωσιν τῆς ἀνεργίας καὶ ὑποαπασχολήσεως εις φυσιολογικὰ ἐπίπεδα καὶ περιορισμὸν τῆς καθαρᾶς ἐξωτερικῆς μεταναστεύσεως εις χαμηλὰ ἐπίπεδα. Οὕτω, προγραμματίζεται αὐξησις τῆς ἀπασχολήσεως εις τοὺς μὴ γεωργικοὺς κλάδους τῆς οἰκονομίας κατὰ 290.000 ἄτομα περίπου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπασχολουμένων εις τὴν γεωργίαν προβλέπεται, ἐξ ἄλλου, νὰ μειωθῇ κατὰ 100.000 ἄτομα περίπου.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων εὐκαιριῶν ἀπασχολήσεως, αἱ ὁποῖαι προγραμματίζεται νὰ δημιουργηθοῦν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος, ὑπερβαίνει σημαντικῶς τὴν προγραμματιζομένην καθαρὰν αὐξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπασχολουμένων εις τοὺς μὴ γεωργικοὺς κλάδους τῆς οἰκονομίας, λόγῳ: (I) τῆς προγραμματιζομένης μεταφορᾶς σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ἀπασχολουμένων ἀπὸ παρασιτικά ἐπαγγέλματα καὶ τομεῖς ὑψηλῆς παραγωγικότητος καὶ (II) τῆς προβλεπομένης ἐξασφαλίσεως εὐκαιριῶν ἀπασχολήσεως καὶ διὰ τοὺς καθισταμένους ἀνέργους συνετεία τῆς τεχνολογικῆς προόδου. Πέραν τῆς προγραμματιζομένης, ὡς ἀνωτέρω, δημιουργίας σημαντικοῦ ἀριθμοῦ νέων εὐκαιριῶν ἀπασχολήσεως, ὑπὸ τοῦ Προγράμματος προβλέπεται ἀξιόλογος αὐξησις τοῦ μέσου χρόνου ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ (μείωσις τῆς ὑποαπασχολήσεως).

Οἱ στόχοι τοῦ Προγράμματος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν μεταναστευσιν ἔχουν ὡς ἀκολούθως: (I) Συνδυασμὸς ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ἀκαθαρίστου μεταναστεύσεως τῆς τάξεως 60-70.000 ἀτόμων ἐτησίως καὶ χαμηλῆς καθαρᾶς ἐξωτερικῆς μεταναστεύσεως τῆς τάξεως τῶν 25-30.000 ἀτόμων ἐτησίως, κατὰ μέσον ὄρον. Τοῦτο σημαίνει ὅτι θὰ ἐπιδιωχθῇ ἐπιτάχυνσις τοῦ ρυθμοῦ παλινοστήσεως τῶν μεταναστῶν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπιτυγχάνεται ἡ πλήρης ἀξιοποίησις τῶν ὠφελειῶν τῆς ἐξωτερικῆς μεταναστεύσεως κατὰ τὴν περίοδον 1966-70 καὶ συγχρόνως ἐξασφαλίζονται αἱ προϋποθέσεις διατηρήσεως ὑψηλοῦ ρυθμοῦ ἐκβιομηχανίσεως καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ μετὰ τὸ ἔτος 1970. (II) Βελτίωσις τῆς συνθέσεως τῆς μεταναστεύσεως ἐξ ἀπόψεως χώρας προορισμοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μεγιστοποίησης τῶν συναλλαγματικῶν ἐσόδων καὶ τοῦ ρυθμοῦ παλινοστήσεως μεταναστῶν. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς ταύτης συνεπάγεται τὴν ἀποθάρρυνσιν τῆς ὑπερποντίου μεταναστεύσεως.

γ) Διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος

Διὰ τοῦ Προγράμματος, ἐπιδιώκεται ἡ ἐξασφάλισις δικαιοτέρας διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων καὶ τῶν περιφερειῶν τῆς Χώρας. Τοῦτο θὰ συντελέσῃ εις ταχύτεραν, ἐν σχέσει πρὸς τὸν ρυθμὸν αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος, βελτίωσιν τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας καὶ εις ἐπιτάχυνσιν τοῦ ἔφκτου

ρυθμού αναπτύξεως τῆς οἰκονομίας. Εἰδικώτερον, ὡς πρὸς τὸ εἰσόδημα τῶν ἀγροτῶν, ἐπιδίωξις τοῦ Προγράμματος εἶναι ἡ αὐξήσις τοῦ εἰσοδήματος κατ' ἀπασχολούμενον μὲ ρυθμὸν ταχύτερον τοῦ μέσου ὄρου τῆς οἰκονομίας. Κατ' ἀκολουθίαν, υἱοθετήθη ὑψηλὸς ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ προϊόντος κατ' ἀπασχολούμενον (περίπου 6,1% ἐτησίως), ὡς ἐπίσης καὶ ἡ συνέχισις, ὑπὸ διαφορετικὴν ὁμως μορφήν, τῶν ἤδη χορηγουμένων ὑψηλῶν ἐπιδοτήσεων. Πέραν τῶν ἀνωτέρω, σημαντικὴ βελτίωσις δέον νὰ ἀναμένεται ἐκ τῆς ἐφαρμοσθησομένης πολιτικῆς δημοσίων δαπανῶν, καὶ ἰδίως δαπανῶν καλυπτουσῶν κοινωνικῆς φύσεως ἀνάγκας, — ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ υγεία καὶ πρόνοια, ὁ οἰκισμὸς, κλπ., εἰς τὰς ὁποίας δίδεται ὑπὸ τοῦ Προγράμματος ἰδιαίτερα ἔμφασις. "Ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰσοδήματα τῶν μισθωτῶν, τὸ Πρόγραμμα προβλέπει τὴν ἐφαρμογὴν πολιτικῆς, ἡ ὁποία θὰ ὀδηγήσῃ εἰς μέσον ρυθμὸν αὐξήσεως τῶν πραγματικῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ἴσον πρὸς τὸν ρυθμὸν αὐξήσεως τοῦ προϊόντος κατ' ἀπασχολούμενον εἰς τοὺς μὴ γεωργικοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομίας. Τοῦτο σημαίνει ὅτι τὰ πραγματικὰ ἡμερομισθία προβλέπεται νὰ αὐξάνουν, κατὰ μέσον ὄρον, μὲ ρυθμὸν 4,5% ἕως 5% ἐτησίως. Ὁ στόχος οὗτος ἀντιπροσωπεύει σημαντικὴν βελτίωσιν ἔναντι τοῦ παρελθόντος, ὅτε τὰ ἡμερομισθία ἠύξανον μὲ ρυθμὸν χαμηλότερον τοῦ ρυθμοῦ τοῦ προϊόντος κατ' ἀπασχολούμενον (διὰ τὴν περίοδον 1958-1963 ὑπολογίζεται καθυστέρησις τῆς τάξεως τοῦ 20%).

Περαιτέρω, δέον νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης πολιτικῆς ἀνακατανομῆς τῶν δημοσίων δαπανῶν ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευσως, υγείας, συντάξεων κλπ., ἡ ὁποία γενικῶς εὐνοεῖ τὰς οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρας κοινωνικὰς τάξεις. Διὰ τῶν ἀνωτέρω μέτρων προβλέπεται ὅτι θὰ ἐπέλθῃ τελικῶς σημαντικὴ βελτίωσις τῆς εἰσοδηματικῆς θέσεως τῶν μισθωτῶν, ἔναντι τῶν λοιπῶν μὴ γεωργικῶν κοινωνικῶν τάξεων.

Παραλλήλως, προβλέπεται ἡ λήψις μέτρων πρὸς ἐπίτευξιν ὀρθολογικωτέρας κατανομῆς τῶν παραγωγικῶν δραστηριοτήτων καὶ τοῦ πληθυσμοῦ μεταξὺ τῶν διαφόρων περιφερειῶν τῆς Χώρας.

δ) Ἐθνικοὶ πόροι καὶ ἐθνικὴ δαπάνη

Τὸ προγραμματιζόμενον ὕψος καὶ ἡ κατανομή τῶν διαθεσίμων πόρων καὶ τῆς ἐθνικῆς δαπάνης τῆς οἰκονομίας ἐμφανίζονται εἰς τὸν Πίνακα 2. Προγραμματίζεται αὐξήσις τῶν ἐγχωρίων πόρων μὲ μέσον ἐτήσιον ρυθμὸν 7,7%. Δεδομένου ὁμως ὅτι ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τῶν ἐξωτερικῶν πόρων θὰ εἶναι σημαντικῶς βραδύτερος (3%), τὸ σύνολον τῶν διαθεσίμων πόρων θὰ αὐξάνῃ μὲ χαμηλότερον ρυθμὸν (7,5%). Οὕτω, τὸ σύνολον τῶν διαθεσίμων ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, εἰς σταθερὰς τιμὰς 1965, προβλέπεται νὰ αὐξηθῇ ἀπὸ 176.200 ἑκατ. δραχ. τὸ ἔτος 1965 εἰς 252.700 ἑκατ. δραχ. τὸ 1970. Ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω αὐξήσεως τῶν διαθεσίμων πόρων κατὰ 76.500 ἑκατ. δραχ., 23.800 ἑκατ. δραχ., ἦτοι ποσοστὸν 31,1% τῆς συνολικῆς αὐξήσεως, προγραμματίζεται νὰ διατεθῇ διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν πάσης φύσεως ἐπενδύσεων. Ἐν τούτοις, ὁ ταχὺς ρυθμὸς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διάθεσιν ποσοῦ 52.700 ἑκατ. δραχ. δι' αὐξήσιν τῆς καταναλώσεως. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ποσὸν ἀντιστοιχεῖ

Π Ι Ν Α Κ Η 2

Η ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ 1965

Είς εκατ. δραχ.

	'Απόλυτοι αριθμοί		Σύνθεσις		'Ετήσιος ρυθμός μεταβολής 1965-70
	1965	1970	1965	1970	
Κ α τ η γ ο ρ ί α ι					
1. 'Ακαθάριστοι 'Εθνικόν Προϊόν εις αγοραίας τιμάς	166.900	241.900	94,7	95,7	7,7
2. Μεταβιβάσεις Κεφαλ. και Τρέχουσαι εκ τής 'Αλλοδαπής .	9.300	10.800	5,3	4,3	3,0
3. Διαθέσιμα 'Αγαθά και 'Υπηρεσία	176.200	252.700	100,0	100,0	7,5
4. Κατανάλωσις	136.900	189.600	77,7	75,0	6,7
α) 'Ιδιωτική					
β) Δημοσία	117.100	161.600	66,5	63,9	6,7
5. 'Ακαθάριστοι 'Επενδύσεις					
α) 'Ακαθάριστοι 'Επενδύσεις Παγίου Κεφαλ. 'Ιδιωτικών 'Επιχειρήσεων	19.800	28.000	11,2	11,1	7,2
β) 'Ακαθάριστοι 'Επενδύσεις Παγίου Κεφαλ. Δημοσίου .	39.300	63.100	22,3	25,0	9,9
γ) Αύξομειώσεις 'Αποθεμάτων	26.400	34.200	15,0	13,6	5,3
6. 'Ακαθάριστος Δαπάνη τής Οικονομίας	9.600	23.000	5,4	9,1	19,1
	3.300	5.900	1,9	2,3	12,3
	176.200	252.700	100,0	100,0	7,5

εις αύξησιν τῆς μέσης κατὰ κεφαλὴν ἐτησίας καταναλώσεως κατὰ 6.000 δραχ. περίπου μεταξύ τῶν ἐτῶν 1965 καὶ 1970.

Οἱ διαθέσιμοι πόροι τῆς οἰκονομίας προβλέπεται νὰ διατεθοῦν ὡς ἀκολούθως:

Πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν κοινωνικῶν στόχων τοῦ Προγράμματος καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ἡ δημοσία κατανάλωσις, εἰς σταθερὰς τιμὰς 1965, θὰ πρέπει νὰ ἀνέλθῃ ἀπὸ 19.800 ἑκατ. δραχ. τὸ ἔτος 1965 εἰς 28.000 ἑκατ. δραχ. τὸ ἔτος 1970, ἤτοι νὰ ἀυξηθῇ με ρυθμὸν 7,2 % ἐτησίως. Ἐξ ἄλλου, λόγῳ τῆς προγραμματιζομένης σημαντικῆς ἀυξήσεως τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων υπάλληλων, ὁ μέσος ρυθμὸς ἀυξήσεως τῆς δημοσίας καταναλώσεως εἰς τρεχούσας τιμὰς προβλέπεται νὰ ἀνέλθῃ εἰς 11,4 % ἐτησίως.

Αἱ ἀκαθάριστοι ἐπενδύσεις, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποθεμάτων, προγραμματίζεται νὰ ἀυξηθοῦν με ρυθμὸν 9,9 % ἐτησίως. Τοῦτο συνεπάγεται ἀύξησιν τοῦ ποσοστοῦ τῶν πόρων, οἱ ὅποιοι διατίθενται διὰ τὸν σχηματισμὸν κεφαλαίου ἀπὸ 22,9 % τὸ 1965 εἰς 25 % τὸ 1970.

Ἡ ἰδιωτικὴ κατανάλωσις προγραμματίζεται νὰ ἀυξάνῃ, εἰς τιμὰς 1965, με μέσον ἐτήσιον ρυθμὸν 6,7 %. Ἐκ τῆς συγκρίσεως τοῦ ρυθμοῦ ἀυξήσεως τῆς κατὰ κεφαλὴν καταναλώσεως πρὸς τὸν ἀντίστοιχον ρυθμὸν τῆς τελευταίας δεκαετίας (5,1 %), προκύπτει ὅτι ἡ ἐπιτάχυνσις τοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας θὰ ἐπιτευχθῇ ἀνευ θυσίας τῆς παρουσίας γενεᾶς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέσον ἐπίπεδον καταναλώσεως.

ε) Ἐπενδύσεις

Τὸ μέγεθος καὶ ἡ κατανομή τῶν ἐπενδύσεων ἀποτελοῦν τὸ κύριον μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ Πρόγραμμα ἐπιδιώκει τὴν ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεως καὶ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἐπιδιωκομένων διαρθρωτικῶν μεταβολῶν.

Εἰς τὸν Πίνακα 3 περιλαμβάνονται οἱ στόχοι τοῦ Προγράμματος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατανομὴν τῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου κατὰ κλάδον δραστηριότητος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς πραγματοποιηθείσας ἐπενδύσεις κατὰ τὴν περίοδον 1959 - 1964.

Αἱ συνολικῶς ἀπαιτούμεναι ἐπενδύσεις (Πίναξ 3) κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος ἐκτιμῶνται εἰς 240 δισ. δραχ., ἐν συγκρίσει πρὸς 128 δισ. δραχ. τῆς πενταετίας 1960-64. Τοῦτο σημαίνει ὅτι διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου προβλέπεται ἀύξησις κατὰ 88 %. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κατ' ἰδίαν κλάδους δραστηριότητος, μεγαλύτερα προτεραιότης δίδεται εἰς τοὺς τομεῖς τῆς ἐκπαιδεύσεως (ἀύξησις κατὰ 600 % περίπου), ὑγείας, προνοίας (ἀύξησις κατὰ 520 % περίπου), ἐνῶ διατίθεται ἀξιόλογον ποσὸν ἐπενδύσεων τῆς τάξεως τῶν 1.200 ἑκατ. δραχ. διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν. Ἐπίσης προβλέπεται ἀύξησις τῶν ἐπενδύσεων σημαντικῶς μεγαλύτερα τοῦ μέσου ὄρου εἰς τοὺς κλάδους τῆς μεταποιήσεως (ἀύξησις κατὰ 130 %), τῶν μεταλλείων (ἀύξησις κατὰ 320 %) καὶ τοῦ τουρισμοῦ (ἀύξησις κατὰ 250 %). Ἐλαφρῶς χαμηλότερα ἀύξησις τῶν ἐπενδύσεων, ἐν σχέσει πρὸς τὸν μέσον ὄρον, προβλέπεται εἰς τὸν τομέα τῆς γεωργίας (ἀύξησις 75 %) καὶ ἐλαφρῶς μεγαλύτερα εἰς τὸν τομέα τῶν μεταφορῶν-ἐπιχειρηματικῶν (ἀύξησις κατὰ 90 %). Διὰ τὸν οἰκισμὸν προβλέπεται ἀύξησις σημαντι-

Π Ι Ν Α Κ 3

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΣΥΝΟΛΙΚΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΚΛΑΔΟΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ
(1966-70 εν σχέσει προς 1960-64)

Κλάδος Δραστηριότητας	'Απόλυτοι όριθμοι		Σύνθεσις		Σχέσις 1966-70/ 1960-64
	1960-64	1966-70	1960-64	1966-70	
1. ΓΕΩΡΓΙΑ - ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ - ΔΑΣΗ - ΑΛΙΕΙΑ	18.648	32.450	14,6	13,5	1,74
i) Γεωργία - Κτηνοτροφία	28.300			11,8	
ii) Δάση	2.100			0,9	
iii) 'Αλιεία	2.050			0,8	
2. ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ	1.176	5.000	0,9	2,1	4,25
3. ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΙΣ	14.628	34.000	11,4	14,2	2,32
4. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ	10.452	21.600	8,1	9,0	2,07
i) 'Ηλεκτρισμός	7.599	16.400	5,9	6,8	2,16
ii) 'Υδρευσις - 'Αποχέτευσις	2.853	5.200	2,2	2,2	1,82

Είς έκαστ. δραχ.
Είς τιμάς 1965

5. ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ – ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΙ	24.768	47.230	19,4	19,7	1,91
1) Μεταφοραί	21.970	42.300	17,2	17,6	1,93
11) 'Επικοινωνίες	2.798	4.930	2,2	2,1	1,78
6. ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ	40.603	61.600	31,8	25,6	1,52
7. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ	7.925	10.500	6,2	4,4	1,32
8. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ	2.404	8.400	1,9	3,5	3,49
9. ΛΟΙΠΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ	3.330	16.870	2,6	7,0	5,07
1) 'Εκπαίδευσις	1.405	9.800	1,1	4,1	6,98
11) 'Επιστημονική 'Ερευνα	—	1.200	—	0,5	—
111) 'Υγεία – Πρόνοια	659	4.070	0,5	1,7	6,18
1V) Δημοσία Διοίκησις	1.266	1.800	1,0	0,7	1,42
10. ΜΗ ΚΑΤΑΝΕΜΟΜΕΝΑΙ	3.937	2.500	3,1	1,0	0,64
(1 – 10) ΣΥΝΟΛΟΝ	127.871	240.150	100,0	100,0	1,88

Π Ι Ν Α Κ Η 4

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΚΛΑΔΟΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ
(1966-70 ἐν σχέσει πρὸς 1960-64)

	Ἀπόλυτοι ἀριθμοὶ		Σύνθεσις %		Σχέσις	
	1960-64	1966-70	1960-64	1966-70	1966-70/	1960-64
Κλάδος Δραστηριότητος						
1. ΓΕΩΡΓΙΑ - ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ - ΔΑΣΗ - ΑΛΙΕΙΑ	9.342	16.000	22,1	17,6	1,71	
i) Γεωργία - Κτηνοτροφία		14.000		15,4		
ii) Δάση		1.800		2,0		
iii) Ἀλιεία		200		0,2		
2. ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ	146	3.100	0,3	3,4	21,23	
3. ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΙΣ	2.570	500	6,1	0,5	0,19	
4. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ	9.664	20.500	22,8	22,5	2,12	
i) Ἡλεκτρισμὸς	7.344	16.400	17,3	18,1	2,23	
ii) Ὑδρευσις - Ἀποχέτευσις	2.320	4.100	5,5	4,5	1,77	

Εἰς ἑκατ. δρχ.
Εἰς τιμὰς 1965

5. ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ — ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΙ	14.832	28.930	35,0	31,8	1,95
1) Μεταφοραί	12.034	24.000	28,4	26,4	1,99
11) 'Επικοινωνίες	2.798	4.930	6,6	5,4	1,76
6. ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ	1.503	4.300	3,5	4,7	2,86
7. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ	—	—	—	—	—
8. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ	1.214	1.900	2,9	2,1	1,57
9. ΛΟΙΠΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ	2.961	15.770	7,0	17,3	5,32
1) 'Εκπαίδευσις	1.372	9.400	3,2	10,3	6,85
11) 'Επιστημονική 'Ερευνα	—	800	—	0,9	—
111) 'Υγεία — Πρόνοια	323	3.770	0,8	4,1	1,17
114) Δημοσία Διοίκησις	1.266	1.800	3,0	2,0	1,42
10. ΜΗ ΚΑΤΑΝΕΜΟΜΕΝΑΙ	123	—	0,3	—	—
(1—10) ΣΥΝΟΛΟΝ	42.355	91.000	100,0	100,0	2,15

κῶς χαμηλότερα τοῦ μέσου ὄρου (52 %), με ἀποτέλεσμα ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐπενδύσεων τούτων εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου νὰ κατέλθῃ ἀπὸ 31,8 % κατὰ τὴν περίοδον 1960—64, εἰς 25,6 % κατὰ τὴν περίοδον 1966—70.

Λόγω τῆς ἀποδιδομένης προτεραιότητος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ποιοτικὴν βελτίωσιν τῆς κοινωνικῆς καὶ οικονομικῆς ὑποδομῆς, αἱ ἐπενδύσεις τοῦ δημοσίου προβλέπεται νὰ αὐξηθοῦν με σημαντικῶς ταχύτερον ρυθμὸν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἰδιωτικὰς ἐπενδύσεις. Οὕτως, αἱ δημόσιαι ἐπενδύσεις προβλέπεται νὰ αὐξηθοῦν ἀπὸ 42.400 ἑκατ. δραχ. κατὰ τὴν πενταετίαν 1960—64, εἰς 91.000 ἑκατ. δραχ. κατὰ τὴν πενταετίαν 1966—70 (αὐξήσις κατὰ 115 %), ἐνῶ αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπενδύσεις ἀπὸ 85.500 ἑκατ. δραχ. κατὰ τὴν πενταετίαν 1960—64, εἰς 149.150 ἑκατ. δραχ. κατὰ τὴν πενταετίαν 1966—70, (αὐξήσις κατὰ 74 %).

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ σχετικῶς μικροτέρα αὐξήσις τῶν ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων εἶναι εἰς σημαντικὴν ἔκτασιν ἀποτέλεσμα τῆς προγραμματιζομένης χαμηλῆς αὐξήσεως τῶν ἐπενδύσεων τοῦ τομέως τοῦ οἰκισμοῦ (αὐξήσις κατὰ 47 %). Πράγματι, ἐξαιρουμένου τοῦ τομέως τοῦ οἰκισμοῦ τὸ σύνολον τῶν ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων προβλέπεται νὰ αὐξηθῇ κατὰ 98 % ἐναντι 88 % τοῦ μέσου ὄρου.

Εἰς τὸν Πίνακα 4 περιλαμβάνεται ἡ προγραμματιζομένη κατανομὴ τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων κατὰ τομεῖς δραστηριότητος.

στ) Χρηματοδότησις τοῦ Προγράμματος

Ἡ χρηματοδότησις τῶν ἐπενδύσεων τοῦ Προγράμματος θὰ ἐξασφαλισθῇ κατὰ τὸ μέγιστον μέρος ἐκ τῆς ἐγχωρίου ἀποταμιεύσεως. Ἡ διαθέσιμος ἐγχωρίως ἀποταμίευσις κατὰ τὴν περίοδον 1966—70 ὑπολογιζομένη εἰς 243,9 δισ. δραχ. θὰ καλύψῃ τὸ 90 % τοῦ συνόλου τῶν ἐπενδύσεων (περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποθεμάτων), αἱ ὁποῖαι ἐκτιμῶνται εἰς 270,9 ἑκατ. δραχ. (τρέχουσαι τιμαί). Ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ἐγχωρίου ἀποταμιεύσεως 54,5 δισ. δραχ. ὑπολογίζεται νὰ προέλθουν ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως τοῦ δημοσίου τομέως. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ἀπαιτεῖται αὐξήσις τοῦ πλεονάσματος τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπὸ 3,8 δισ. δραχ. τὸ 1965, εἰς 11,6 δισ. δραχ. τὸ 1970. Αἱ προγραμματιζόμεναι διὰ τὴν πενταετίαν 1966—70 ἐπενδύσεις εἶναι ἀνώτεραι τῆς προβλεπομένης ἀποταμιεύσεως κατὰ 27 δισ. δραχ. περίπου. Τὸ χρηματοδοτικὸν τοῦτο ἔλλειμμα, ἀνερχόμενον εἰς 2,4 % τοῦ ἀκαθάριστου ἔθνικοῦ εἰσοδήματος τῆς πενταετίας 1966—70 ἀντιπροσωπεύει τὴν ἀπαιτουμένην καθαρὰν εἰσορὴν πόρων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ ἀπαιτουμένη ἀκαθάριστος εἰσορὴ πόρων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, πρὸς διασφάλισιν ἰσορροπίας εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν, ὑπολογίζεται διὰ τὴν περίοδον 1966—70 μεγαλύτερα, ἤτοι εἰς 40 δισ. δραχ. περίπου.

ζ) Κρατικὸς προϋπολογισμὸς

Αἱ τρέχουσαι δαπάναι τοῦ δημοσίου προγραμματίζεται νὰ ἐξελιχθοῦν ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸν Πίνακα 5.

Αἱ τρέχουσαι δαπάναι τοῦ δημοσίου εἰς τρεχούσας τιμὰς προβλέπεται νὰ αὐξηθοῦν ἀπὸ 30 δισ. δραχ. περίπου τὸ 1965, εἰς 56,5 δισ. δραχ. περίπου τὸ 1970, ἤτοι με μέσον ἐτήσιον ρυθμὸν 10,9 %. Εἰδικώτερον αἱ πολιτικαὶ δαπάναι

Π Ι Ν Α Κ 5

ΤΡΕΧΟΥΣΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Είς έκαστ. δραχ.
Είς τρέχ. τιμάς

	1 9 6 4		Μέσος ετή- σιος ρυθμός μεταβολής 1960-1965	1 9 7 0		Μέσος ετή- σιος ρυθμός μεταβολής 1965-1970
	Ποσόν	Σύνθεσις %		Ποσόν	Σύνθεσις %	
1. Τρέχουσαι δαπάναι δι' άγασθά καί ύπηρεσίας	17.553	58,5	11,60	34.100	60,3	11,40
α) Στρατιωτικά	5.614	18,7	5,00	8.600	15,2	7,45
β) Πολιτικά	11.939	39,8	15,40	25.500	45,1	12,90
2. Έπιδοτήσεις	1.319	4,4	29,27	1.680	3,0	2,30
3. Καθαρόν ύπόλοιπον μεταβιβάσεων προς ιδιώτας.	10.996	36,6	16,70	20.600	36,4	11,20
4. Καθαρόν ύπόλοιπον μεταβιβάσεων προς άλλοδοτητήν.	138	0,5	19,70	150	0,3	—
Σ Υ Ν Ο Λ Ο Ν	30.006	100,0	13,90	56.530	100,0	10,90

Π Ι Ν Α Κ Η

ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ, ΠΛΗΝ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1965-70

Κατηγορίαι Έσοδων	1964		Μέσος ἐτή- σιος ρυθμὸς μεταβολῆς 1960-1965		1970		Μέσος ἐτή- σιος ρυθμὸς μεταβολῆς 1965-70	
	Ποσὸν	Σύνθεσις	Ποσὸν	Σύνθεσις	Ποσὸν	Σύνθεσις	Ποσὸν	Σύνθεσις
1. ΑΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ	12.401	36,7	11,9	26.950	39,6	15,0		
α) Κρατικὸς Προϋπολογισμὸς	3.760	11,1	9,7	10.500	15,4	22,5		
β) Κοινωνικὴ Ἀσφάλισις	8.023	23,7	14,3	15.700	23,1	11,8		
γ) Λοιπὰ	618	1,9	0,1	750	1,1	4,6		
2. ΕΜΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ	20.514	60,7	15,6	40.400	59,3	11,5		
α) Κρατικὸς Προϋπολογισμὸς	16.490	48,8	13,1	32.900	48,3	11,7		
β) Κοινωνικὴ Ἀσφάλισις	2.967	8,8	41,1	6.000	8,8	12,1		
γ) Λοιπὰ	1.057	3,1	15,7	1.500	2,2	7,4		
3. ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΕΚ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙ- ΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ	1.531	4,5	12,8	2.500	3,6	8,7		
4. ΜΕΙΟΝ : ΤΟΚΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ	-805	-2,4	25,7	-2.000	-2,9	17,1		
5. ΤΡΕΧΟΥΣΑΙ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΕΞ ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ...	176	0,5	-5,1	250	0,4	4,6		
Σ Υ Ν Ο Λ Ο Ν	33.817	100,0	13,7	68.100	100,0	12,5		

ΠΙΝΑΞ 7
 ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΑ
 ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

Είς έκ. δραχ.

Κατηγορία Έσοδων	1970
I. ΑΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ	2.000
1. Φόρος επί τῆς Περιουσίας	2.000
II. ΕΜΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ	3.200
1. Φόρος Προσθειμένης Ἀξίας	7.000
2. Κατάργησις Φόρων Πολυτελείας καὶ Εἰδικοῦ Φόρου Καταναλώσεως	- 800
3. Κατάργησις Φόρου Χαρτοσήμου ἐπὶ τῆς Καταναλώσεως	-3.000
III. Καθαρά Αὔξησις	5.200

δι' ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίας προβλέπεται νὰ αὐξηθοῦν μὲ ρυθμὸν 12,9%, αἱ δὲ στρατιωτικαὶ τοιαῦται μὲ ρυθμὸν 7,4%. Λόγῳ τοῦ λίαν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐπιδοτήσεων κατὰ τὸ 1964, προβλέπεται σχετικῶς χαμηλὸς ρυθμὸς αὐξήσεως τούτων (2,3% ἐτησίως). Ἐξ ἄλλου, αἱ μεταβιβάσεις πρὸς τοὺς ιδιώτας προγραμματίζεται νὰ αὐξηθοῦν μὲ ρυθμὸν 11,2%.

Τὰ ἔσοδα τοῦ δημοσίου προγραμματίζεται νὰ ἐξελιχθοῦν, ὡς ἐμφαίνηται εἰς τὸν κατωτέρω Πίνακα 6.

Τὰ δημόσια ἔσοδα προβλέπεται νὰ αὐξηθοῦν ἀπὸ 33.800 ἐκατ. δραχ. τὸ 1964, εἰς 68.100 ἐκατ. δραχ. τὸ 1970, ἥτοι θὰ αὐξηθοῦν μὲ μέσον ἐτήσιον ρυθμὸν 12%. Εἰδικώτερον προβλέπεται ταχύτερα αὐξήσις τῶν ἀμέσων φόρων (15% ἐτησίως), ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐμμέσους φόρους (11,5% ἐτησίως), μὲ ἀποτέλεσμα ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀμέσων φόρων εἰς τὸ σύνολον τῶν δημοσίων ἐσόδων νὰ αὐξηθῆ ἀπὸ 36,7% τὸ 1964, εἰς 39,1% τὸ 1970.

Ἡ προγραμματιζομένη αὐξήσις τῶν ἐσόδων θὰ προέλθῃ κατὰ κύριον λόγον ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ἐν μέρει ἐκ τῆς προγραμματιζομένης φορολογικῆς μεταρρυθμίσεως. Αἱ ἐπιπτώσεις τῶν φορολογικῶν μεταρρυθμίσεων ἐπὶ τῶν ἐσόδων παρέχονται κατωτέρω εἰς τὸν Πίνακα 7.

Πρὸς κάλυψιν τῶν συνολικῶν δαπανῶν τοῦ δημοσίου (τρεχουσῶν καὶ ἐπενδύσεων), ὡς καὶ τῶν συνδεομένων μὲ ταύτας δαπανῶν δι' ἀπαλλοτριώσεις θὰ ἀπαιτηθοῦν κατὰ τὸ 1970 ἐπὶ πλέον πόροι τῆς τάξεως τῶν 11,1 δισ. δραχ. οἱ ὅποιοι θὰ πρέπει νὰ ἐξευρεθοῦν διὰ προσφυγῆς εἰς δανεισμόν, ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικόν.

η) Ἴσοζύγιον πληρωμῶν

Βασικὴ μακροχρόνιος ἐπιδίωξις ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν εἶναι ἡ ὀργανωτικὴ βελτίωσις τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, τόσον διὰ τῆς ἐπιταχύνσεως

τῆς διαδικασίας ὑποκαταστάσεως εἰσαγωγῶν δι' ἐγχωρίως παραγομένων ἀγαθῶν, ὅσον καὶ διὰ τῆς ἀναπτύξεως νέων ἐξαγωγίμων προϊόντων.

Οἱ εἰδικώτεροι ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τοῦ Προγράμματος ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν εἶναι οἱ ἀκόλουθοι: (α) Μείωσις τῆς σχέσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκονομίας εἰς ξένα κεφάλαια πρὸς τὸ σύνολον τῶν συναλλαγματικῶν εἰσπράξεων ἐκ τρεχουσῶν συναλλαγῶν, ἀπὸ 30% κατὰ τὸ ἔτος 1965, εἰς 17% περίπου κατὰ τὸ ἔτος 1970. Ὡς ποσοστὸν τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος, αἱ ἀνάγκαι εἰς ξένα κεφάλαια θὰ ἀνέλθουν εἰς 3,2% κατὰ τὸ ἔτος 1970, ἐν συγκρίσει πρὸς 5% τοῦ ἔτους 1965. (β) Διατήρησις τῶν συναλλαγματικῶν διαθεσίμων τῆς οἰκονομίας εἰς ἐπίπεδον ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ ἐν τέταρτον περίπου τῆς ἀξίας τῶν ἐτησίων εἰσαγωγῶν ἀγαθῶν. Ἡ ἐπιβάρυνσις τῆς οἰκονομίας μὲ τὸ σχετικῶς ὑψηλὸν τοῦτο ἐπίπεδον συναλλαγματικῶν διαθεσίμων κρίνεται ἀπαραίτητος, λόγῳ τῆς εὐπαθείας ὠρισμένων συναλλαγματικῶν ἐσόδων καὶ τῆς ἀνάγκης διατηρήσεως ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν συναλλαγματικὴν κατάστασιν τῆς Χώρας. Τὰ συναλλαγματικά ἐν τούτοις διαθέσιμα θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποβιβασθοῦν καὶ κάτω τοῦ ποσοστοῦ τούτου, ἐὰν οἱ διεθνεῖς θεσμοὶ καὶ κανόνες, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεθνή ρευστότητα, μεταβληθοῦν κατὰ τρόπον καθιστῶντα τὸ προγραμματιζόμενον ἐπίπεδον αὐτῶν ἀδικαιολογήτως ὑψηλόν. (γ) Σημαντικὴ βελτίωσις τῆς διαρθρώσεως τῶν ἐξαγωγῶν. Πρὸς τοῦτο προγραμματίζεται ἀφ' ἑνὸς αὐξήσις τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐξαγωγῶν βιομηχανικῶν προϊόντων εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐξαγωγῶν ἀγαθῶν ἀπὸ 21% κατὰ τὸ ἔτος 1965, εἰς 30,8% κατὰ τὸ ἔτος 1970 καὶ ἀφ' ἑτέρου μείωσις τῆς ἐξαρτήσεως τῶν ἐξαγωγῶν γεωργικῶν προϊόντων ἐκ τῶν ἐξαγωγῶν καπνοῦ καὶ σταφίδος. Ἡ συμμετοχὴ τῶν δύο τελευταίων προϊόντων εἰς τὸ σύνολον τῶν γεωργικῶν ἐξαγωγῶν προγραμματίζεται νὰ μειωθῇ ἀπὸ 62,5% (1965) εἰς 48,5% (1970). (δ) Διατήρησις τοῦ μέσου ἐτησίου ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγῶν (εἰς τιμὰς 1961) εἰς 10,5%, ἔναντι ρυθμοῦ 12%, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπραγματοποιεῖτο βάσει τῶν τάσεων τοῦ παρελθόντος καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Προγράμματος.

Οἱ ἀνωτέρω στόχοι θὰ ἐπιτευχθοῦν κυρίως διὰ τῆς προγραμματιζομένης ἀναδιορθώσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως, ὅπερ θὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου μὲ ρυθμὸν 5,2% ἐτησίως.

θ) Νομισματικὴ σταθερότης—Πολιτικὴ εἰσοδημάτων

Ἡ διατήρησις τῆς νομισματικῆς σταθερότητος δὲν ἀποτελεῖ ἀπλῶς σκοπὸν ἀλλὰ καὶ μέσον διὰ τὴν ἐπιτυχή ἐφαρμογὴν τοῦ Προγράμματος. Εἰδικώτερον, ἡ διατήρησις τῆς νομισματικῆς σταθερότητος συνδέεται στενῶς πρὸς: (α) τὴν ἐπίτευξιν δικαιοτέρας διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος, (β) τὴν βελτίωσιν τῆς ἀνταγωνιστικότητος τῆς οἰκονομίας καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, (γ) τὴν ὀρθολογικώτεραν κατανομήν τῶν διαθεσίμων πόρων τῆς οἰκονομίας.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ὑπερβολικὴ προσήλωσις τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν διατήρησιν τῆς νομισματικῆς σταθερότητος καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος, ἐφ' ὅσον ἡ τελευταία δὲν συνδυάζεται μὲ ἐφαρμογὴν

θετικής πολιτικής εισοδημάτων, δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ δυσμενῶς τὸν ρυθμὸν ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας. Εἰδικώτερον, τὰ συνήθη μέτρα τῆς δημοσιονομικῆς καὶ νομισματικῆς πολιτικῆς, τὰ ὁποῖα ἀποσκοποῦν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς νομισματικῆς σταθερότητος καὶ τῆς ἰσορροπίας τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, ἐνδέχεται νὰ περιορίσουν ὑπερμέτρως τὴν ζήτησιν καὶ τὰς ἐπενδύσεις καὶ νὰ ἐπιδράσουν ἀνασταλτικῶς ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Πρὸς ἀποτροπὴν ἐνὸς τοιοῦτου ἐνδεχομένου, τὸ Πρόγραμμα προβλέπει τὴν ἐφαρμογὴν μίας θετικῆς καὶ λελογισμένης πολιτικῆς εισοδημάτων, ἐντασσομένης ὀργανικῶς εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ὅλου Προγράμματος οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως. Ἡ πολιτικὴ αὕτη θὰ καλύψῃ τὰ πάσης φύσεως εἰσοδήματα (μισθοὺς, ἡμερομίσθια, κέρδη, προσόδους κλπ.). Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, προβλέπεται ἡ σύστασις «Συμβουλίου Πολιτικῆς Εἰσοδημάτων». Τοῦ Συμβουλίου τούτου θὰ μετέχουν ἅπαντα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη, ἥτοι τὸ Κράτος, αἱ ἐργατικά καὶ ἐργοδοτικά ὀργανώσεις, ὡς καὶ αἱ γεωργικαὶ συνεταιριστικαὶ ὀργανώσεις.

Ἡ κυρία ἐρμодиότης τοῦ Συμβουλίου τούτου θὰ εἶναι ἡ συνεχῆς καὶ συστηματικὴ ἐξέτασις τῶν μεταβολῶν τῆς παραγωγικότητος, τῶν τιμῶν καὶ τῶν χρηματικῶν εἰσοδημάτων τῆς οἰκονομίας καὶ ἡ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης διατύπωσις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑπευθύνων καὶ λεπτομερῶν προτάσεων ἐπὶ τῆς ἐνδεικνυομένης πολιτικῆς μισθῶν, ἡμερομισθίων καὶ εἰσοδημάτων ἐν γένει.

1) Ἐκπαίδευσις — Ἐπιστημονικὴ ἔρευνα

Αἱ μακροχρόνιοι ἐπιδιώξεις τῆς ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς εἶναι: (α) Βελτίωσις τῆς ποιότητος τῆς παρεχομένης ἐκπαιδεύσεως, οὕτως ὥστε οἱ ἀπόφοιτοι τῶν διαφόρων βαθμίδων τῆς ἐκπαιδεύσεως νὰ ἀποκοτῶν προσόντα ἀνάλογα πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου τεχνολογίας καὶ τὰς μεταβαλλομένας οἰκονομικὰς, κοινωνικὰς καὶ πολιτιστικὰς συνθήκας τῆς Χώρας. (β) Αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποφοίτων τῶν διαφόρων βαθμίδων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, μὲ ταυτόχρονον βελτίωσιν τῆς κατανομῆς τούτων (αὐξήσις τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἀποφοίτων θετικῶν καὶ τεχνικῶν ἐπιστημῶν). (γ) Κάλυψις τῶν εἰς ἐπιστημονικὸν καὶ εἰδικευμένον προσωπικὸν ἀναγκῶν τῆς παραγωγῆς, ὡς καὶ τῆς κοινωνικῆς ζητήσεως ἐκπαιδευτικῶν ὑπηρεσιῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προσεχοῦς πενταετίας προβλέπεται σημαντικὴ ἐπέκτασις καὶ βελτίωσις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἰδιαιτέρα ἔμφασις δίδεται εἰς τὴν τεχνικὴν καὶ πανεπιστημιακὴν ἐκπαίδευσιν. Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος προβλέπεται ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἐπενδύσεων τοῦ τομέως τούτου θὰ ἀνέλθῃ εἰς 9.800 ἑκατ. δραχ., ἐναντι 1.400 ἑκατ. δραχ. τῆς περιόδου 1960-64. Εἰδικώτερον αἱ ἐπενδύσεις τοῦ δημοσίου προγραμματίζονται νὰ ἀνέλθουν εἰς 9.400 ἑκατ. δραχ., κατανεμόμεναι ὡς ἀκολουθῶς: Στοιχειώδης καὶ προσχολικὴ ἐκπαίδευσις 2.200 ἑκατ. δραχ. (ἀνέγερσις 4.500 νέων αἰθουσῶν διδασκαλίας καὶ διάθεσις 440 ἑκατ. δραχ. διὰ τὴν προμήθειαν θρανίων καὶ ἱκανοποιήσις σημαντικοῦ μέρους τῶν εἰς βοηθητικούς χώρους ἀναγκῶν τῶν σχολείων), γυμνάσια-γενικὰ λύκεια 1.500

έκατ. (άνεγερσις 2.400 νέων αίθουσών διδασκαλίας και κάλυψις σημαντικού μέρους τών εις έργαστήρια και έποπτικά μέσα διδασκαλίας άναγκών), τεχνική εκπαίδευσις 1.000 έκατ. και άνωτάτη εκπαίδευσις 4.000 έκατ. (ιδιαιτέρα έμφασις δίδεται εις την κάλυψιν τών άναγκών τών διδασκηρίων εις έργαστήρια, συγγράμματα και έποπτικά μέσα διδασκαλίας). Παράλληλως, προβλέπεται σημαντική αύξησις του διδακτικού προσωπικού και ιδιαιτέρως εις την άνωτάτην εκπαίδευσιν (αύξησις από 1.300 τó 1965 εις 3.000 περίπου τó 1970, με άποτέλεσμα να βελτιωθή ή άναλογία σπουδαστών άνα διδάσκοντα από 39 τó 1965 εις 24 τó 1970) και την τεχνικήν εκπαίδευσιν (αύξησις αριθμού τών διδασκόντων εις τά τεχνικά γυμνάσια και λύκεια κατά 820 και κάλυψις τών ύφισταμένων κενών εις τας σχολάς ύπομηχανικών, σχολάς έξειδικεύσεως τεχνικών κλπ.).

Εις τόν τομέα τής έπιστημονικής έρεύνης προβλέπονται επενδύσεις εκ 1.200 έκατ. δραχ., δίδεται δέ έμφασις εις την διενέργειαν έπιστημονικής έρεύνης, ή όποια είναι άποραίτητος διά την προσαρμογήν τής εκ του έξωτερικού εισαγομένης τεχνολογίας εις τας ειδικάς συνθήκας τής 'Ελληνικής Οικονομίας.

ια) Υγεία - Πρόνοια

Μακροχρόνιος επίδιωξις του Προγράμματος εις τόν τομέα τής υγείας είναι ή επίτευξις ύψηλής ποιότητας υπηρεσιών υγείας και ή έξασφάλισις περισσότερο ίσορρόπου ίκανοποιήσεως τών άναγκών υγείας μεταξύ τών διαφόρων κοινωνικών τάξεων.

Ο ύφιστάμενος σήμερα διαφορισμός θα περιορισθή κυρίως διά τής επέκτασεως και βελτιώσεως τών παρεχομένων υπηρεσιών υγείας προς τά άνεπαρκέστερον καλυπτόμενα τμήματα του πληθυσμού, χωρίς να θιγοῦν αί τάξεις, αί όποια έχουν σήμερα έξασφαλίσει παροχήν υπηρεσιών άνωτέρου επιπέδου.

Η πραγματοποίησις τών μακροχρονίων στόχων του Προγράμματος θα επιδιωχθή διά τής μειώσεως του κόστους, τó όποιον είναι σήμερα ύψηλόν. Εις την μείωσιν του κόστους θα συμβάλη ή βαθμιαία ένοποίησις τών φορέων παροχής και έποπτείας τών υπηρεσιών υγείας. Τούτο θα εισαγάγη εκλογικευσιν εις την καθόλου όργάνωσιν τών υπηρεσιών υγείας, θα βελτιώση τά προϋποθέσεις επιτυχεστέρου προγραμματισμού και θα μείωση κατά σημαντικώς τó κοινωνικόν κόστος τής υγείας.

Ειδικότερον, υπό του πενταετούς Προγράμματος υγείας επιδιώκονται τή εξής: (I) Έπέκτασις και πληρεστέρα όργάνωσις τής προληπτικής και θεραπευτικής καταπολεμήσεως τών λοιμωδών νόσων, (II) Προστασία τής μητρότητος και μείωσις τής βρεφικής θνησιμότητος. (III) Βελτίωσις τής νοσοκομειακής περίθαλψεως. Προς τόν σκοπόν τούτον προγραμματίζεται ή δημιουργία 10.000 περίπου νέων νοσοκομειακών κλινών, εκ τών όποιών 6.000 εις έπαρχιακά κέντρα (IV) Έξασφάλισις έπαρκούς προσφοράς ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού και βελτίωσις τής χωροταξικής κατανομής αυτού, ώς και τής συνθέσεως αυτού εκ άπόψεως ειδικότητος. Προς τόν σκοπόν τούτον θα απαιτηθή ή μετακίνησις 1.000 περίπου ιατρών εκ τής περιοχής πρωτευούσης και τών μεγάλων αστικών κέντρων προς την έπαρχίαν. (V) Μετατροπή τής περιωρισμένης σήμερα ιατρ

Π Ι Ν Α Κ

ΠΑΡΑΤΩΓΗ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ 1964 ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗ ΔΙΑ ΤΟ 1970
*Άξια εις τιμής 1965

	1964			1970			Δείκτης εξελίξεως είδος 1964-70 1964 = 100
	Ποσό- της (χιλ. τόνοι)	Άξια (εις έκστ. δραχ.)	Ποσοτ. συνολ. είδος	Ποσο- της (χιλ. τόνοι)	Άξια (εις έκστ. δραχ.)	Ποσοτ. συνολ. είδος	
I. ΣΙΤΗΡΑ	—	8.257	19,4	—	8.582	15,2	104
1. Σίτος	2.169	6.073	14,3	1.828	5.118	9,1	84
2. Όρυζα	113	376	0,9	115	383	0,7	102
3. Λοιπά σιτηρά	754	1.808	4,2	1.300	3.081	5,4	170
II. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΦΥΤΑ	—	6.273	14,8	—	8.411	14,8	134
1. Καπνός	132	4.186	9,8	132	4.186	7,4	100
2. Βάμβοξ (έκκοκισμένος)	68	1.292	3,1	150	2.850	5,0	221
3. Σαχχαρότευτλα	533	259	0,6	750	364	0,6	141
4. Λοιπά (περιλαμβάνεται και βαμβάκοςπορος)	157	536	1,3	307	1.011	1,8	189
III. ΟΠΩΡΟΚΗΠΕΥΤΙΚΑ	—	6.993	16,4	—	8.504	15,0	122
1. Κηπευτικά	2.587	4.404	10,3	3.072	5.239	9,2	119
2. Έσπεριδοειδή	427	650	1,6	652	966	1,7	149
3. Λοιπά ωπατά όπωρα	596	1.377	3,2	710	1.619	2,9	118
4. Ξηρά φρούτα	104	562	1,3	130	680	1,2	121

IV. ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΑΙ	—	2.210	5,2	—	4.593	8,1	208
1. Σιτηρά δια σαυόν	104	142	0,3	242	329	0,6	232
2. Ψυχανθή δια σαυόν	1.295	1.759	4,1	2.916	3.878	6,8	220
3. Ψυχανθή δια καρπών	66	193	0,5	80	230	0,4	119
4. Λοιπά	111	116	0,3	150	156	0,3	134
V. ΛΟΙΠΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ	—	5.796	13,6	—	7.129	12,6	123
1. Έλαιόλαδον (¹)	148	2.960	6,9	170 (¹)	3.400	6,0	115
2. Σταφίδες	140	1.195	2,8	185	1.579	2,8	132
3. Οίνοι καὶ οίνοπ. ποτά	403	763	1,8	423	790	1,4	104
4. Λοιπά	—	878	2,1	—	1.360	2,4	155
VI. ΖΩΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ	—	13.015	30,6	—	19.430	34,3	149
1. Κρέας	216,4	6.404	15,1	329	9.655	17,1	151
α) Βοῶν, αὐγῶν, προβάτων	148,2	4.567	10,8	186	5.799	10,2	127
β) Πτηνῶν	29,5	817	1,9	75	2.073	3,7	254
γ) Χοίρων	35,7	930	2,2	65	1.692	3,0	182
δ) Λοιπά κρέατα	3	90	0,2	3	91	0,2	101
2. Γάλα καὶ γαλακτ. προϊόντα	1.104	4.246	10,0	1.738	6.468	11,4	152
3. Ψά	76,4	1.544	3,6	110	2.218	3,9	144
4. Λοιπά ζωϊκά προϊόντα	—	821	1,9	—	1.089	1,9	133
ΣΥΝΟΛΟΝ	—	42.544	100,0	—	56.649	100,0	130

1) Μέσοι ὄροι παραγωγικῶν καὶ μὴ ἐτών.

ιβ) Κατοικία

Αί μακροχρόνιοι επιδιώξεις τῆς οἰκιστικῆς πολιτικῆς εἶναι: (α) Ἡ βελτίωσις τῶν συνθηκῶν κατοικίας τῶν κατωτέρων εἰσοδηματικῶν τάξεων, ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν, διὰ τῆς καλυτέρας κατανομῆς τῶν εἰς κατοικίας κατευθυνομένων ἐπενδύσεων τῆς οἰκονομίας. (β) Ἡ μείωσις τοῦ κόστους κατοικίας, εἰδικώτερον διὰ τὰς κατωτέρας εἰσοδηματικὰς τάξεις, διὰ τῆς συμπίσεως τῶν βασικῶν στοιχείων διαμορφώσεως αὐτοῦ, ἰδίως τοῦ κόστους τῆς ἀστικῆς γῆς καὶ τοῦ κόστους τῆς κατασκευῆς. (γ) Ἡ βελτίωσις τῆς πολεοδομικῆς διαρθρώσεως, λειτουργίας καὶ ἐξοπλισμοῦ τῶν ἀστικῶν περιοχῶν, δεδομένης τῆς σημασίας τῶν περιοχῶν τούτων διὰ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας.

Κατὰ τὴν περίοδον 1966-70 προγραμματίζεται ἡ ἀνέγερσις 524 χιλ. περίπου νέων κατοικιῶν. Ἐκ τούτων 204 χιλ. κατοικίαι θὰ καλύψουν μέρος τοῦ ὑφισταμένου ἑλλείμματος, ὑπολογιζομένου εἰς 580 χιλ. κατοικίας περίπου, καὶ ἰδίως ἐπείγουσας ἀνάγκας κοινωνικῆς κατοικίας (λαϊκῆς στέγης, προσφυγικῆς στέγης καὶ ἐργατικῆς κατοικίας), ὑπολογιζομένης εἰς 146 χιλιάδας μονάδας, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐκ 320 χιλ. κατοικιῶν ἀφορᾷ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς δημιουργηθησομένης νέας ζητήσεως. Αἱ ἀπαιτούμεναι ἐπενδύσεις πρὸς ἀνέγερσιν τῶν ὡς ἀνωτέρω κατοικιῶν ὑπολογίζονται εἰς 56.300 ἑκατ. δραχ., ἐκ τῶν ὁποίων 14.300 διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν κοινωνικῆς κατοικίας. Πέραν τούτου ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀπαιτηθοῦν 5.300 ἑκατ. δραχ. διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν κατοικίσεως, ἥτοι τὴν προσθήκην κυρίων καὶ βοηθητικῶν χώρων εἰς τὰς ἤδη ὑφισταμένας κατοικίας, τὸν περαιτέρω ἐξοπλισμὸν τῶν ἐξ ἀπόψεως ἀνέσεων κλπ. Οὕτω, τὸ σύνολον τῶν ἐπενδύσεων ὑπολογίζεται εἰς 61.600 ἑκατ. δραχ., ἐκ τῶν ὁποίων 4.300 ἑκατ. δημόσια.

4. ΑΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΚΛΑΔΟΥΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ

α) Γεωργία — Δάση — Ἀλιεία

Ἡ μακροχρόνιος πολιτικὴ γεωργικῆς ἀναπτύξεως ἀποβλέπει εἰς τὰς ἀκολουθούσας βασικὰς κατευθύνσεις: (I) Τὴν αὐξησιν τῶν ἀποδόσεων, τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος τῶν προϊόντων, τὴν μείωσιν τοῦ κατὰ μονάδα κόστους παραγωγῆς, καὶ τὴν προσαρμογὴν τῆς παραγωγῆς εἰς τὰς προβλεπομένας συνθήκας τῆς ζητήσεως. (II) Τὴν αὐξησιν τοῦ μεγέθους καὶ τὴν συνένωσιν τῶν τεμαχίων τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὥστε αὕτη νὰ καταστῇ οἰκονομικῶς ἀποδοτικὴ μονάς. Βασικὴν ἐπιδίωξιν ἐν προκειμένῳ ἀποτελεῖ ὁ ἀναδασμὸς τῆς γεωργικῆς ἰδιοκτησίας. (III) Τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς συνθέσεως τοῦ παραγωγικοῦ ζωικοῦ κεφαλαίου. (IV) Τὴν αὐξησιν τῆς παραγωγικότητος καὶ ἀποδοτικότητος τῶν κατ' ἰδίαν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων. Πρὸς τοῦτο, ἡ γεωργικὴ ἔρευνα καὶ αἱ ὑπηρεσίαι γεωργικῶν ἐφαρμογῶν ἀποτελοῦν βασικὰ μέσα διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῶν γνώσεων τῆς μεγάλης μάξης τῶν παραγωγῶν, τὴν προαγωγὴν τῶν συγχρόνων τεχνικῶν μεθόδων

Π Ι Ν Α Κ Σ 9

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΘΗΣΟΜΕΝΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
ΠΡΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ 1966-70

Εις έκ. δραχ.

Κατηγορία δαπανών	Δημόσιος Τομέας		Ίδιωτικός Τομέας	
	Έκατ. δραχ.	Ποσοστόν επί συνόλου	Έκατ. δραχ.	Ποσοστόν επί συνόλου
I. ΘΕΣΜΙΚΑΙ & ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ	373,4	2,7	420	2,9
1. Βελτίωσις & Μεταρρύθμισις έγγελου Κεφαλαίου	260,0	1,9	300	2,1
2. Όργάνωσις Άγροτικού Κτηματολογίου	—	—	—	—
3. Όργάνωσις, Διεύθυνσις & Λειτουργία Γεωργ. Έπιχ.	—	—	—	—
4. Άξιοποίησις Έργατικού Δυναμικού	70,0	0,5	70	0,5
5. Γεωργικοί Συνεταιρισμοί	43,4	0,3	50	0,3
II. ΒΕΛΤ. ΑΠΟΔ. ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ & ΖΩΩΝ	190,0	1,3	1.040	7,3
1. Βελτίωσις Παραγωγής Ίκανότητος Έδαφών	—	—	100	0,7
2. Έπέκτασις & Χρησιμοποίησις Λιπασμάτων	—	—	—	—
3. Διάδοσις Βελτιωμένων Σπόρων	30,0	0,2	100	0,7
4. Διάδοσις Βελτιωμένων Ζώων	160,0	1,1	840	5,9
III. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ, ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ	193,0	1,4	—	—
1. Έπηρεσία Γεωργικών Έρευνών	136,0	1,0	—	—
2. Έπηρεσία Γεωργικών Έφαρμογών	57,0	0,4	—	—
IV. ΥΠΟΔΟΜΗ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ	723,0	5,2	487	3,4
V. ΕΚΜΗΧΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ	300,0	2,1	7.200	50,4
VI. ΕΓΓΕΙΟΙ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ	11.784,2	84,2	1.500	10,5
VII. ΛΟΙΠΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ	436,4	3,1	3.653	25,5
Σύνολον	14.000,0	100,0	14.300	100,0

Π Ι Ν Α Κ Σ 10
ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΕΙΣ ΕΓΓΕΙΟΒΕΛΤΙΩΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ 1966-70

Κατηγορία Έργων	Έκτασις κατά τὸ 1970 (χιλ. στρέμ.)	Δαπάνη μέχρι 1970 (έκατ. δραχ.)
ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΓΑ		
Άρδευτικά	1.278	6.040
Λοιπὰ ἐγγειοβελτιωτικά	—	1.050
ΝΕΑ ΕΓΓΕΙΟΒΕΛΤΙΩΤΙΚΑ ΕΡΓΑ		
Άρδευτικά 1ης προτεραιότητας	427	2.030
Άρδευτικά 2ας προτεραιότητας	45	1.070
Λοιπὰ ἐγγειοβελτιωτικά	—	220
ΔΙΑΦΟΡΑ, ΜΕΛΕΤΑΙ ΚΛΠ.	—	1.370
Σύνολον	1.750	11.780

παραγωγής και την πραγματοποίησιν τῶν ἀναγκαίων μεταβολῶν πρὸς ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν. (V) Τὴν βελτίωσιν τῆς λειτουργίας τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐμπορίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων, τόσοσιν εἰς τὸ ἐσωτερικόν ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. (VI) Τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς αὐξήσεως τῆς κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς, λόγω τῆς ἀνάγκης βελτιώσεως τοῦ ἐπιπέδου διατροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ, ἰδίως τῶν χαμηλοτέρων εἰσοδηματικῶν τάξεων, ὡς καὶ ὑποκαταστάσεως εἰσαγωγῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν. (VII) Τὴν προώθησιν τῆς ἐκμηχανίσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐπὶ ὀρθολογικῆς καὶ οἰκονομικῆς βάσεως. Ἡ προβλεπομένη ἐπιτάχυνσις τῆς μετακινήσεως ἐργατικῶν δυναμικοῦ ἐκ τῆς γεωργίας, καθιστᾷ ἐπιτακτικὴν τὴν ἐκμηχάνισιν τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν. (VIII) Τὴν αὐξήσιν τῆς ἀποδόσεως τῶν παραγωγῶν καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς κατανομῆς καὶ χρησιμοποιοῦσεως τοῦ γεωργικοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς μεταξὺ περιφερειῶν κινητικότητος αὐτοῦ. Τὸ πλεονάζον ἐργατικόν δυναμικόν δεόν νὰ ἐκπαιδεύεται διὰ μὴ γεωργικά ἐπαγγέλματα, καὶ οἱ παραμένοντες εἰς τὴν γεωργίαν νὰ τυγχάνουν καταλλήλου ἐκπαιδεύσεως, διαφωτίσεως, καθοδηγήσεως καὶ ἐνίσχυσεως, ὥστε νὰ δύνανται νὰ καταστοῦν ἐπιτυχεῖς γεωργοί. (IX) Τὴν προαγωγήν τοῦ ρόλου καὶ τὴν αὐξήσιν τῆς ἀποδοτικότητος τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως οὔτοι ἀποβοῦν ἀποτελεσματικοὶ φορεῖς ἐφαρμογῆς τῶν τιθεμένων σκοπῶν γεωργικῆς ἀναπτύξεως.

Κατὰ τὴν περίοδον 1964-70 προγραμματίζεται ὅτι ὁ μέσος ρυθμὸς αὐξήσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς θὰ ἀνέλθῃ εἰς 4,8%. Διὰ τὴν φυτικήν παραγωγήν προβλέπεται μέσος ρυθμὸς αὐξήσεως 3,9%, ἐνῶ διὰ τὴν κτηνοτροφικὴν

παραγωγὴν ρυθμὸς 6,9%. Εἰς τὸν Πίνακα 8 περιλαμβάνονται οἱ κατ' ἴδιαν στόχοι παραγωγῆς τοῦ γεωργικοῦ Προγράμματος.

Τὸ ὕψος τῶν ἀπαιτούμενων ἐπενδύσεων, κατὰ τὴν πενταετίαν 1966-70, πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ γεωργικοῦ Προγράμματος, δίδεται κατὰ γενικὰς κατηγορίας δαπανῶν εἰς τὸν Πίνακα 9.

Ἐκ τῶν ἐπενδύσεων τοῦ δημοσίου τομέως, τὰ 84,5% ἀφοροῦν εἰς ἔργα ἐγγείων βελτιώσεων καὶ τὰ 5,2%, εἰς ὑποδομὴν διὰ τὴν ἐμπορίαν τῶν γεωργικῶν προϊόντων. Αἱ γεωργικαὶ ἔρευναι, αἱ γεωργικαὶ ἐφαρμογαὶ καὶ ἡ γεωργικὴ ἐκπαίδευσις, παρὰ τὴν ἐξέχουσαν σημασίαν των διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς γεωργικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας, ἀπορροφοῦν μόνον 1,4% τοῦ προϋπολογισμοῦ δημοσίων ἐπενδύσεων, καθ' ὅσον ἕτερον σημαντικὸν τμήμα δαπανῶν διὰ τὰς δραστηριότητας ταύτας καλύπτεται ἐκ τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐξ ἄλλου, τὰ εἰδικὰ προγράμματα διὰ τὴν πραγματοποίησιν θεσμικῶν καὶ ὀργανωτικῶν μεταβολῶν καὶ τὰ προγράμματα βελτιώσεως τῶν ἀποδόσεων τῶν καλλιεργειῶν καὶ ζώων, ἀπορροφοῦν 2,6% καὶ 1,3% ἀντιστοίχως. Ἡ ἐκμηχάνισις τῆς γεωργίας ἀπορροφᾷ τὰ 2,2% τοῦ προϋπολογισμοῦ δημοσίων ἐπενδύσεων, δεδομένου ὅτι αἱ σχετικαὶ δαπάναι θὰ πραγματοποιηθοῦν κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως τῆς οἰκονομίας.

Αἱ ἐπενδύσεις εἰς ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα κατὰ τὴν περίοδον 1966-70 κατανέμονται ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸν Πίνακα 11 περιλαμβάνεται κατάλογος ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, ἡ κατασκευὴ τῶν ὁποίων προγραμματίζεται νὰ ἀρχίσῃ ἐντὸς τῆς περιόδου τοῦ Προγράμματος.

Ἐπιδίωξις τοῦ Προγράμματος εἰς τὸν τομέα τῶν δασῶν εἶναι ἡ ἐπιτάχυνσις τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῆς δασικῆς παραγωγῆς ἀπὸ 3,2% ἐτησίως, κατὰ τὴν περίοδον 1954-64 εἰς 11,8% κατὰ τὴν περίοδον 1966-70. Ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς παραγωγῆς θὰ ἐπιδιωχθῆ κυρίως διὰ μεθόδων ταχείας ἀποδόσεως καὶ χαμηλοῦ κόστους κεφαλαίου.

Πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐπιδιώξεως ταύτης προγραμματίζεται ἡ διάθεσις ποσοῦ 1.800 ἑκατ. δραχ. διὰ κρατικὰς ἐπενδύσεις καὶ ποσοῦ 300 ἑκατ. δραχ. δι' ἰδιωτικὰς ἐπενδύσεις.

Αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ Προγράμματος εἰς τὸν τομέα τῆς ὀλίας εἶναι ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς ἰχθύων ἀπὸ 105.500 τόννους τὸ 1964, εἰς 200.000 τόννους τὸ 1970 (μέσος ἐτήσιος ρυθμὸς αὐξήσεως 12,7%). Ἡ αὔξησις τῆς ἀκαθάριστου παραγωγῆς ἰχθύων προβλέπεται ὅτι θὰ πραγματοποιηθῆ ἄνευ μεταβολῆς τοῦ σημερινοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὸν κλάδον καὶ ἐπομένως δι' αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος αὐτῶν, μὲ ρυθμὸν ἴσον πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ προϊόντος τοῦ κλάδου. Ὁ ἐπιδιωκόμενος μέσος ρυθμὸς αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος τοῦ κλάδου θὰ πραγματοποιηθῆ διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ὑφισταμένων περιθωρίων εἰς τοὺς ἐπὶ μέρους τομεῖς ὀλιευτικῶν ἐκμεταλλεύσεων, κυρίως ὅμως διὰ τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῆς ὀλιευτικῆς παραγωγῆς πρὸς ὄφελος τῶν τομέων ὑψηλῆς παραγωγικότητος, ὡς ἡ ἀτλαντικὴ ὀλιεία καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ νέου κλάδου τῆς ὕδατοκαλλιέργειας.

ΠΙΝΑΞ 11
ΕΝΤΑΞΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΝΕΩΝ ΕΓΓΕΙΟΒΕΛΤΙΩΤΙΚΩΝ
ΕΡΓΩΝ 1966-70

Όνομασία Έργου	'Αρδευθησομένη 'Εκτασ. 1966-70 (χιλ. στρέμ.)	Συνολική δαπάνη 1966-70 (χιλ. δραχ.)	Συνολικόν κόστος έργου κατά στρέμ. (δραχ.)
Α' ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ			
1. ΠΡΩΤΗ ΣΕΙΡΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΟΣ			
Πεδιάς 'Εβρου	130	700.000	4.923
Πεδιάς Δράμας	45	200.000	4.494
Παραλιμνίων Καστοριᾶς	25	100.000	3.947
Διάφορα μικρότερα Μακεδονίας- Θράκης	15	50.000	—
Καρυῶν - 'Αγίας Κυριακῆς Τρικάλων	10	30.000	2.875
Διάφορα μικρότερα Θεσσαλίας	20	70.000	3.440
Λεσίνι Αἰτωλοακαρνανίας	15	50.000	2.588
Μόρνος	10	50.000	3.636
'Αξιοποίησις ἐκβολῶν Σπερχειοῦ	15	50.000	2.500
Διάφορα μικρότερα Στερεᾶς 'Ελλάδος	20	50.000	3.750
'Αργολικοῦ Πεδίου	12	80.000	—
Φράγμα Εὐρώτα Λακωνίας	10	100.000	5.090
Διάφορα μικρότερα Πελοποννήσου	20	100.000	4.000
Πεδιάς 'Αρτης	10	50.000	5.000
Διάφορα μικρότερα 'Ηπείρου	20	80.000	4.333
'Ιεράπετρα Κρήτης	—	50.000	4.166
Βαρυπέτρου Χανίων	10	60.000	4.615
Στύλου 'Αποκορώνου Χανίων	15	90.000	4.500
Διάφορα μικρότερα Κρήτης	15	50.000	4.250
Διάφορα μικρά Νήσων	10	20.000	4.000
Σύνολον 1ης Προτεραιότητος	427	2.030.000	
2. ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΕΙΡΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΟΣ			
Πεδιάς Ζάνθης	—	200.000	—
Βόδα 'Εδέσσης	10	70.000	3.243
Δροσεροῦ Πέλλης	5	50.000	3.888
Τρυποτάμου	10	50.000	4.032
'Αραπίτσης	10	50.000	4.000
Κωπαῖς Βοιωτίας	10	100.000	4.166
Κορινθίας (Στυμφ. Ράχιανη)	—	200.000	7.083
Μεσσαρά Κρήτης	—	200.000	5.789
Πρασσαί Ρεθύμνης	—	50.000	5.555
Μαλώνας- 'Απολακκιᾶς Ρόδου	—	50.000	6.400
Κόρης Γεφύρι - 'Αγ. Στέφ. Χίου	—	50.000	7.143
Σύνολον 2ας Προτεραιότητος	45	1.070.000	
Γεν. Σύνολον 1ης καὶ 2ας Προτεραιότητος	472	3.100.000	
Β' ΑΝΤΙΠΛΗΜΜΥΡΙΚΑ - ΣΤΡΑΓ- ΓΙΣΤΙΚΑ - ΕΔΑΦΟΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ			
'Αρτζάν 'Αματόβου		70.000	
Βοιωτικοῦ Κηφισσοῦ		60.000	
'Αποξ. Κανδήλας 'Αρκαδίας		60.000	
Στραγγ. Πεδ. 'Αχέροντος		30.000	
Σύνολον		220.000	

Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν στόχων τοῦ Προγράμματος, προβλέπονται ἐπενδύσεις 2.050 ἑκατ. δραχ., ἐκ τῶν ὁποίων 200 ἑκατ. δραχ. θὰ ἀναληφθοῦν ὑπὸ τοῦ δημοσίου τομέως. Αἱ ἀπαιτούμεναι ἐπενδύσεις εἰς τὸν τομέα τῆς ἀτλαντικῆς ὀλιείας ὑπολογίζονται εἰς 1.600 ἑκατ. δραχ., ἥτοι θὰ καλύψουν ποσοστὸν 80 % τοῦ συνόλου τῶν ἐπενδύσεων. Εἰδικώτερον, αἱ ἐπενδύσεις τῆς ἀτλαντικῆς ὀλιείας ἀφοροῦν τὴν ἀπόκτησιν 57 νέων μονάδων ὀλιείας συνολικῆς χωρητικότητος 90.000 τόννων καὶ δυναμικότητος ἑτησίας παραγωγῆς 65.000 τόννων ἰχθύων. Εἰς τὸν Πίνακα 12 περιλαμβάνεται ἡ κατανομή τῶν ἐπενδύσεων κατὰ τομεῖς ἄλιευτικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Π Ι Ν Α Κ Ε 1 2

ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1966-70

Εἰς ἑκατ. δραχ. Εἰς τιμὰς 1965

Τομεῖς Ἀλιευτικῆς Ἐκμεταλλεύσεως	Ἰδιωτικά	Δημόσια	Σύνολον
1. Ὑπερπόντιος Ἀλιεία	1.590	10	1.600
2. Μέση καὶ Μεσογειακὴ Ἀλιεία	100	—	100
3. Παράκτιος Ἀλιεία	25	—	25
4. Ἀλιεία Ἐσωτερικῶν Ὑδάτων	15	35	50
5. Ὑδατοκαλλιέργεια	10	10	20
6. Σπογγαλιεία	15	—	15
7. Ἀξιοποιήσεις Ἀλιευτικῆς Παραγωγῆς (Συγκέντρωσις, Συντήρησις, Διακίνησις)	95	35	130
8. Ἐρευνα — Ἐκπαιδεύσεις	—	110	110
Σύνολον	1.850	200	2.050

Τὸ πρόγραμμα ἀποδίδει ὅλως ἰδιαιτέραν ἔμφασιν εἰς τὴν ὀλιευτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὰς ὀλιευτικὰς ἐρεῦνας, πρὸς ἀπόκτησιν εἰδικευμένων ἐργατῶν καὶ τεχνικῶν ὀλιείας, ὡς καὶ μελέτην τῶν ὑφισταμένων ὑδροβιολογικῶν ὀλιευτικῶν συνθηκῶν.

β) Μεταλλεῖα — Ὀρυχεῖα

Ἡ παραγωγή τοῦ τομέως (προστιθεμένη ἀξία εἰς σταθερὰς τιμὰς (προβλέπεται ὅτι θὰ αὐξηθῆ, κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος, μὲ μέσον ἑτήσιον ρυθμὸν 8,4%, μὴ ἀποκλειομένου, ὑπὸ ὠρισμένης προϋποθέσεως σχετιζομένης πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν διεξαγομένων ἐρευνῶν, ρυθμοῦ αὐξήσεως ἔτι ὑψηλοτέρου. Ἡ αὐξησης αὕτη τοῦ προϊόντος τοῦ τομέως προβλέπεται ὅτι θὰ προέλθῃ κατὰ 5% περίπου ἑτησίως ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος καὶ κατὰ 3,3% περίπου ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀπασχολήσεως.

Αἱ ἐρευναὶ εἰς τὸν τομέα τῶν μεταλλείων — ὀρυχείων ἀποτελοῦν βασικὸν παράγοντα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς. Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προ-

γράμματος, προβλέπεται ή επιτάχυνσις και ή συμπλήρωσις τής συστηματικής έρεύνης του όρυκτου πλούτου τής Χώρας. Αί δαπάναι του Δημοσίου διά τας έν λόγω έρευνας έχουν έκτιμηθί διά την πενταετίαν 1966-70 εις 500 έκατ. δραχ. περίπου. Το μεγαλύτερον μέρος των επενδύσεων του τομέως θα διεθεθί διά την ανάπτυξιν των λιγνιτών τής Χώρας. Προς τον σκοπόν τούτον, προβλέπεται ότι κατά την πενταετίαν 1966-70 θα δαπανηθί ποσόν 2.600 περίπου έκατ. δραχ. Διά την ανάπτυξιν των ύπολοίπων όρυκτων και μεταλλευμάτων προγραμματίζεται ή επένδυσις ποσού τής τάξεως των 1.900 έκατ. δραχ. Ούτω, το σύνολον των επενδύσεων εις τον τομέα μεταλλείων — όρυχείων ύπολογίζεται εις το επίπεδον των 5 δισ. δραχ. περίπου κατά την περίοδον του Προγράμματος.

γ) Μεταποίησης

Η δημιουργία έκσυγχρονισμένης και ανταγωνιστικής βιομηχανίας και ή πλήρης εκμετάλλευσις των ύφισταμένων δυνατοτήτων περαιτέρω αναπτύξεως, δέον να άποτελέσουν την βασικήν μακροχρόνιον επιδίωξιν τής βιομηχανικής πολιτικής. Μετά την άποφασισθεΐσαν σύνδεσιν τής Έλληνικής Οικονομίας με την Ε.Ο.Κ., τά περιθώρια επιλογής όσον άφορᾷ την προσφορωτέραν μορφήν και την στρατηγικήν βιομηχανικής ανάπτυξεως τής Χώρας περιορίζονται σημαντικώς. Μακροχρόνιως, θα πρέπει να δημιουργηθούν συνθήκαι, αί όποΐαι θα επιτρέπουν εις τας ελληνικάς επιχειρήσεις να αντιμετωπίζουσ επιτυχώς τον ανταγωνισμόν έντός τής περιοχής τής Ε.Ο.Κ., άνευ δασμολογικής ή άλλης φύσεως προστασίας.

Τά ανωτέρω επιβάλλουσ όπως, εις την προσπάθειαν ανάπτυξεως του τομέως, άποδοθί ιδιαίτερα έμφασις εις την αύξησιν τής παραγωγικότητας και την εξασφάλισιν ανταγωνιστικής ικανότητας τής ελληνικής βιομηχανίας εις τά πλαίσια τής Ε.Ο.Κ. Προϋποθέσεις προς τούτο είναι ή συγκέντρωσις των προσπαθειών εις την ανάπτυξιν βιομηχανικών δραστηριοτήτων, εις τας όποΐας ή Έλλάς διαθέτει, ή δύναται να επιτύχη βαθμιαίως συγκριτικά πλεονεκτήματα έντός του χώρου τής Ε.Ο.Κ. Τούτο σημαίνει ότι από μακροχρονιωτέρας σκοπιᾶς, ή στρατηγική βιομηχανικής ανάπτυξεως δέον να είναι ή εξασφάλισις σχετικώς ύψηλου βαθμού ξεΐδικεύσεως τής ελληνικής βιομηχανίας και ό εξαγωγικός προσανατολισμός αυτής.

Έν τούτοις, εις την πράξιν είναι δυσχερής ό προσδιορισμός των βιομηχανικών κλάδων, εις τους όποιους ή Χώρα διαθέτει συγκριτικά πλεονεκτήματα. Αί δυσχέρειαί δέ καθίστανται σχεδόν άνυπέρβλητοι, διότι το συγκριτικόν κόστος μεταβάλλεται υπό την επίδρασιν αυτής ταύτης τής οικονομικής ανάπτυξεως, ή όποΐα επηρεάζει τόσο την σχετικήν στενότητα (έπομένως και τας σχετικὰς τιμάς) και την ποιότητα των παραγωγικών συντελεστών, όσον και την τεχνικήν τής παραγωγής. Διά τους λόγους τούτους, ή διά κρατικής πολιτικής κατεύθυνσις τής ιδιωτικής πρωτοβουλίας εις την άνάλυσιν συγκεκριμένων και έκ των προτέρων καθωρισμένων βιομηχανικών έργων καθίσταται έξαιρετικώς δυσχερής.

Ο ρόλος του Κράτους εν προκειμένω, συνίσταται εις την δημιουργίαν βασικής υποδομής, πρὸς ἐξασφάλισιν ἐσωτερικῶν οικονομιῶν εις τὰς κατ' ἰδίαν παραγωγικὰς μονάδας καὶ γενικώτερον εις τὴν δημιουργίαν τῶν ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἀνάπτυξιν τῶν δημιουργικῶν δυνάμεων τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρηματικῆς πρωτοβουλίας. Αἱ προϋποθέσεις αὗται εἶναι ἡ ἐξασφάλισις ὑγιῶν ἀνταγωνιστικῶν συνθηκῶν, ἡ δημιουργία καταλλήλου ὀργανωτικοῦ καὶ λειτουργικοῦ πλαισίου, κυρίως εις τὴν ἀγορὰν τῶν παραγωγικῶν συντελεστῶν, καὶ ἡ ἐξασφάλισις κλίματος οικονομικῆς σταθερότητος καὶ ἐμπιστοσύνης. Ἡ ἀπ' εὐθείας ἐπέμβασις τοῦ Κράτους, κυρίως μέσῳ τῆς Ε.Τ.Β.Α., διὰ τὴν ἀνάπτυξιν συγκεκριμένων βιομηχανικῶν ἔργων δέον νὰ περιορίζεται εις τὰς περιπτώσεις ἀναπτύξεως κλάδων καιρίας σημασίας διὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ διεύρυνσιν τῆς βιομηχανικῆς βάσεως καὶ ὅπου συνήθως ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία εἶναι διστακτικὴ, λόγῳ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτουμένων ἐπενδύσεων ἢ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κινδύνου.

Ἡ συνολικὴ ἐγχώριος ζήτησις βιομηχανικῶν προϊόντων προβλέπεται ὅτι θὰ σημειώσῃ, κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος, μέσον ἐτήσιον ρυθμὸν αὐξήσεως 9,6 % περίπου εις σταθερὰς τιμάς. Ἡ αὐξήσις αὕτη τῆς ἐγχωρίου ζήτησεως θὰ προέλθῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τῆς ἐγχωρίου τελικῆς καταναλώσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τῆς ἐνδιαμέσου ζητήσεως βιομηχανικῶν ἀγαθῶν, προερχομένης ἐκ τῶν λοιπῶν τομέων τῆς οικονομίας καὶ τῆς ζητήσεως κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν.

Ἐκ τῶν διεξαχθεῖσων κλαδικῶν μελετῶν προέκυψεν ὅτι ἡ προστιθεμένη ἀξία εις τὸν τομέα τῆς μεταποιήσεως δύναται νὰ αὐξάνῃ, κατὰ τὴν περίοδον 1966-1970, μὲ μέσον ἐτήσιον ρυθμὸν ταχύτερον τοῦ 10 %, ὑπὸ ὠρισμένης δὲ προϋποθέσεως καὶ μέχρι τοῦ 12 % κατ' ἔτος. Κατ' ἀκολουθίαν, τὸ Πρόγραμμα ἐπιδίδωκει αὐξήσιν τοῦ προϊόντος (προστιθεμένη ἀξία) τοῦ τομέως τῆς μεταποιήσεως, μὲ μέσον ἐτήσιον ρυθμὸν 11 %, ἔναντι τοῦ ἐπιτευχθέντος ρυθμοῦ 7,4 % κατὰ τὴν δεκαετίαν 1954-1964. Ἡ διαφορά μεταξὺ τῆς προβλεπομένης αὐξήσεως τῆς ἀκαθάρστου παραγωγῆς τοῦ τομέως τῆς μεταποιήσεως καὶ τῆς ἀντιστοίχου αὐξήσεως τῆς ἐγχωρίου ζήτησεως προβλέπεται ὅτι θὰ καλύψῃ ἐν μέρει ζήτησιν εἰσαγομένων προϊόντων (ὑποκατάστασις εἰσαγωγῶν) καὶ ἐν μέρει προβλεπομένην αὐξήσιν τῶν ἐξαγωγῶν βιομηχανικῶν προϊόντων.

Οἱ στόχοι παραγωγῆς τοῦ Προγράμματος κατὰ τομεῖς δραστηριότητος δίδονται εις τὸν Πίνακα 13.

Ἡ κατὰ κλάδους διάρθρωσις τοῦ βιομηχανικοῦ προϊόντος προβλέπεται νὰ μεταβληθῇ σημαντικῶς κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος καὶ δὴ μὲ ρυθμὸν ταχύτερον τοῦ παρελθόντος. Οὕτως, ἡ συμβολὴ τῶν κλάδων παραγωγῆς κατὰ βάσιν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν (τρόφιμα, ποτὰ, καπνός, ὑφαντουργικά, ἐνδύματα, ὑποδήματα, προϊόντα ξύλου καὶ ἐπιπλα, προϊόντα χάρτου καὶ ἐκτυπώσεως καὶ λοιπὰ καταναλωτικὰ προϊόντα) προβλέπεται ὅτι θὰ μειωθῇ ἀπὸ 6,4 % τῆς συνολικῆς προστιθεμένης ἀξίας κατὰ τὸ ἔτος 1964, εις 53,5 % κατὰ τὸ ἔτος 1970.

Ἐκ τῶν περιλαμβανομένων εις τὸν Πίνακα 13 τριῶν κατηγοριῶν βιομηχανικῶν κλάδων, τὸ προϊόν τῶν κλάδων τῆς Κατηγορίας Α' προβλέπεται νὰ

Π Ι Ν Α Κ Η 13

ΡΥΘΜΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1966-70 ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗ ΔΙΑΦΡΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΤΟΜΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΕΩΣ

Κ.Α.	Βιομηχανικοί Κλάδοι	Ετήσιοι ρυθμοί ανάπτυξης (εις σταθ. τιμάς)	Προβλεπόμενη αύξηση 1966-70	Προβλεπόμενη διαφρωσις (%) 1970
20 - 21 - 22	(1) Τροφίμων, Ποτών, Καπνού	6 - 8 %		
23	(2) Ύφαντουργικά	7 - 9 %		
24	(3) Ένδυσεως και Υποδήσεως	6 - 8 %		
25 - 26	(4) Ξύλου και Επίπλων	7 - 9 %		
	Κατηγορία Α (1 - 4)	περίπου 7,5 %	43,6 %	44,5
27 - 28	(5) Χάρτου και Έκτυπώσεων	10 - 11 %		
33	(6) Κατεργασίας μη μεταλλικών Όρυκτων	11 - 13 %		
35 - 36 - 37	(7) Έπεξεργασίας Μετάλλου και Μηχανοποιία	10 - 11 %		
	Κατηγορία Β (5 - 7)	περίπου 11 %	68,5 %	24,3
30 - 31 - 32	(8) Χημικά και Παραγώγων Πετρελαίου	16 - 18 %		
34	(9) Μεταλλουργικά	περίπου 18 %		
38	(10) Μίσων Μεταφορών	περίπου 15 %		
39 (& 29)	(11) Διάφοροι	περίπου 17 %		
	Κατηγορία Γ (8 - 11)	περίπου 17,5 %	124 %	31,2
20 - 39	ΣΥΝΟΛΟΝ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΕΩΣ	10 - 12 %	68,5 %	100,0

αύξηθῆ, ἐν τῷ συνόλῳ, μὲ μέσον ρυθμὸν 7,5%, τῶν δὲ κατ' ἴδιαν κλάδων τῆς Κατηγορίας μὲ ρυθμοὺς μεταξύ 6% καὶ 9% ἑτησίως, ἀναλόγως τῶν ἀντιμετωπιζόμενων παρ' ἐκάστου συνθηκῶν προσφορᾶς καὶ ζητήσεως. Τὰ προϊόντα τῆς ἐν λόγῳ κατηγορίας χαρακτηρίζονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀπὸ χαμηλὴν ἢ μέσῃν εἰσοδηματικὴν ἔλαστικότητα ζητήσεως. Ἡ προβλεπομένη ἀνάπτυξις κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος θὰ στηριχθῆ κυρίως εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐγχωρίου ζητήσεως, κατ' ἀκολουθίαν τῆς προγραμματιζομένης αὐξήσεως τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος. Ἐπὶ πλέον, οἱ κλάδοι οὗτοι, ἐξαιρέσει τῶν προϊόντων ξύλου, ἀναμένεται ὅτι ἀφ' ἐνὸς θὰ αὐξήσουν τὰς ἐξαγωγὰς των, ἐπωφελοῦμενοι κυρίως τῆς συνδέσεως τῆς Χώρας μετὰ τῆς Ε.Ο.Κ., καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἀξιοποιηθῶσιν ὑφισταμένας, ἂν καὶ εἰς περιορισμένην ἔκτασιν, δυνατότητας ὑποκαταστάσεως εἰσαγωγῶν. Ἡ συμμετοχὴ τῶν κλάδων τούτων ἀνήρχετο κατὰ τὸ 1964 εἰς 53,5% ἀναμένεται δὲ νὰ κατέλθῃ εἰς 45% περίπου κατὰ τὸ ἔτος 1970.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κατηγορίαν Β' (προϊόντα χάρτου καὶ ἐκτυπώσεως, ἐπεξεργασίας μὴ μεταλλικῶν ὀρυκτῶν καὶ προϊόντα μετάλλου), τὸ προϊόν τῶν κλάδων τούτων προβλέπεται νὰ αὐξηθῆ, κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος, μὲ μέσον ρυθμὸν τῆς τάξεως τοῦ 11% ἑτησίως. Εἰδικώτερον, ὁ ρυθμὸς ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας προϊόντων χάρτου καὶ ἐκτυπώσεων προβλέπεται ὅτι θὰ ἐπηρεασθῆ τόσον ἀπὸ τὴν ἠϋζημένην τελικὴν ζήτησιν, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν ἐνδιάμεσον τοιαύτην. Ἰδιαίτερος, ἀναμένεται ὑποκατάστασις, εἰς ὠρισμένον βαθμὸν, εἰσαγομένης σήμερον ποσότητος χαρτοπολτοῦ, δι' ἐγχωρίου παραγωγῆς. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐπεξεργασία μὴ μεταλλικῶν ὀρυκτῶν ἀκολουθεῖ στενωῶς τὴν ἐπέκτασιν τῆς οἰκοδομικῆς καὶ κατασκευαστικῆς δραστηριότητος, ἢ ὅποια προβλέπεται ὅτι θὰ συνεχισθῆ μὲ σχετικῶς ὑψηλὸν ρυθμὸν καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ πενταετίαν. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν βιομηχανιῶν ἐπεξεργασίας προϊόντων μετάλλου ἐξαρτᾶται τόσον ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐπενδυτικῆς δραστηριότητος, ὅσον καὶ τῆς ζητήσεως, αἱ ὅποια ἀναμένεται νὰ αὐξηθοῦν σημαντικῶς κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος. Εἰδικώτερον, αἱ προγραμματιζόμεναι ἐπενδύσεις διὰ τὴν πενταετίαν 1966-1970 θὰ προκαλέσουν αὐξήσιν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς τῶν ἐν λόγῳ κλάδων, συγχρόνως ὁμως θὰ ὀδηγήσουν καὶ εἰς σημαντικὴν αὐξήσιν τῶν εἰσαγωγῶν κεφαλαιουχικοῦ ἐξοπλισμοῦ, μὴ δυναμένου νὰ παραχθῆ ἐγχωρίως. Ἡ συμμετοχὴ τῶν βιομηχανικῶν κλάδων τῆς Κατηγορίας Β' εἰς τὸν προϊόν τοῦ τομέως τῆς μεταποιήσεως ἀνήρχετο τὸ ἔτος 1964 εἰς 23,9%, δὲν προβλέπεται δὲ ὅτι θὰ μεταβληθῆ σημαντικῶς κατὰ τὴν περίοδον τοῦ παρόντος Προγράμματος (24,3% κατὰ τὸ 1970).

Τέλος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κατηγορίαν Γ' (προϊόντα ἔλαστικοῦ, χημικὰ προϊόντα, προϊόντα πετρελαίου, μεταλλουργίας, μεταφορικῶν μέσων καὶ διάφοροι), προβλέπεται ὅτι οἱ κλάδοι οὗτοι θὰ πραγματοποιήσιν ὑψηλοὺς ρυθμοὺς ἀναπτύξεως κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος. Ὁ μέσος ρυθμὸς ἀναπτύξεως τῶν κλάδων τῆς κατηγορίας ταύτης προβλέπεται ὅτι θὰ εἶναι τῆς τάξεως τοῦ 17-18% ἑτησίως, ἡ δὲ συμμετοχὴ των εἰς τὸ σύνολον τοῦ προϊόντος τοῦ τομέως τῆς μεταποιήσεως θὰ ἀνέλθῃ ἀπὸ 22,6% τὸ 1964, εἰς 31,2% κατὰ τὸ 1970. Αἱ προοπτικὰ ἀναπτύξεως εἶναι ἰδιαίτερος εὐνοϊκὰ διὰ τὰς χημικὰς βιομηχανίας,

Π Ι Ν Α Κ Η 14

ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΓΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΕΩΣ 1963-1970
(έκατ. δραχ. εις τιμάς 1963)

Κ. Α.	Βιομηχανικοί Κλάδοι	Πάγιον Κεφάλαιον 1963 (έκατ. δραχ.)	Μέσος ετήσιος ρυθμός αύξησεως προϊόν- τος 1966-70	Πάγιον Κεφάλαιον 1970			
				Πάγιον μεγίστου κεφαλαιακού συντελεστού	Βάσει εναλλα- κτική κεφαλαία- κού συντελεστού	Ρυθ. αύξ. 1963-70 %/οι	Ρυθ. αύξ. 1963-70 %/οι
20 - 21 - 22	(1) Τροφίμων, Ποτών, Καπνῶ	6.741	7,4	12.088	8,7	11.253	7,6
23	(2) Ύφαντουργικαί	5.980	8,0	10.414	8,3	10.125	7,8
24	(3) Ἐνδύσεως καὶ Ὑποδησεως	483	7,2	1.254	14,6	1.254	14,6
25 - 26	(4) Ξύλου καὶ Ἐπίπλων	692	7,5	1.771	14,4	1.771	14,4
	Κατηγορία Α (1 - 4)	13.896	7,5	25.527	9,1	24.403	8,4
27 - 28	(5) Χάρτου καὶ Ἐκτυπώσεων	1.673	11,0	3.943	13,0	3.661	11,8
33	(6) Κατεργασίας μὴ μεταλ. Ὀρυκτῶν	3.456	12,0	8.422	13,6	7.851	12,4
35 - 36 - 37	(7) Ἐπεξεργ. Μετάλλ. καὶ Μηχαν.	3.979	10,5	8.324	11,1	7.363	9,2
	Κατηγορία Β (5 - 7)	9.108	11,0	20.689	12,4	18.875	11,0
30 - 31 - 32	(8) Χημικαὶ καὶ Παραγωγή . Πετρελ. ...	5.827	18,0	13.582	12,9	13.015	12,2
34	(9) Μεταλλουργικαὶ	2.110	18,0	6.838	18,3	6.565	17,6
38	(10) Μέσων Μεταφορῶν	1.802	15,0	4.452	13,8	4.216	12,9
39 (καὶ 29)	(11) Διάφοροι	1.335	17,5	3.522	14,9	3.201	13,6
	Κατηγορία Γ (8 - 11)	11.074	17,4	28.394	14,4	26.997	13,3
20 - 39	ΣΥΝΟΛΟΝ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΕΩΣ	34.078	11,0	74.610	11,9	70.275	10,9

κυρίως ως αποτέλεσμα τῆς διευρύνσεως τῆς βάσεως τοῦ κλάδου διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ συγκροτήματος πετροχημικῶν βιομηχανιῶν. Τὸ προϊόν τοῦ κλάδου τῶν χημικῶν βιομηχανιῶν (περιλαμβανομένων τοῦ ἔλαστικού καὶ τῶν πλαστικῶν) καὶ τῶν παραγῶν πετρελαίου προβλέπεται ὅτι θὰ αὐξηθῆ κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος, μὲ ρυθμὸν μεταξύ 16-18 % ἑτησίως. Μὲ ἐξ ἴσου ὑψηλὸν ρυθμὸν (περίπου 18 % ἑτησίως), ἀναμένεται ὅτι θὰ ἀναπτυχθοῦν καὶ αἱ μεταλλουργικαὶ βιομηχανίαι. Τοῦτο θὰ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς προγραμματιζομένης ἐπεκτάσεως τῆς παραγωγῆς προϊόντων χαλυβουργίας, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς αὐξανομένης ἐγχωρίου ζήτησεως καὶ τὴν ὑποκατάστασιν εἰσαγωγῶν, ὡς καὶ τῆς ἀναμενομένης ἀναπτύξεως τῆς μεταλλουργίας μὴ σιδηρούχων μετάλλων. Ἡ παραγωγή δὲ νέων προϊόντων ὡς τὸ ἀλουμίνιον, τὸ νικέλιον κ.λ.π., θὰ προωθηθῆ σημαντικῶς τὰς βιομηχανικὰς ἐξαγωγὰς. Περαιτέρω, ἡ βιομηχανία κατασκευῆς μέσων μεταφορᾶς προβλέπεται ὅτι θὰ συνεχίσῃ νὰ ἀναπτύσσεται μὲ ρυθμὸν πλέον τοῦ 15 % ἑτησίως, συνεπεία τῶν αὐξανομένων ἀναγκῶν τῆς Χώρας εἰς μέσα χερσαίων μεταφορῶν καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ναυπηγικῆς βιομηχανίας. Τέλος, αἱ βιομηχανίαι διαφόρων προϊόντων ἀναμένεται νὰ ἀναπτυχθοῦν μὲ τὸν ὑψηλὸν ρυθμὸν τῆς τάξεως τοῦ 17 % ἑτησίως κατὰ μέσον ὄρον.

Ἡ ἐπίτευξις τῆς προγραμματιζομένης αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος ἀπαιτεῖ αὐξησιν τοῦ ἐπενδεδυμένου κεφαλαίου κατ' ἀπασχολούμενον καὶ βελτιώσιν τῶν μεθόδων ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν παραγωγικῶν μονάδων. Ὑπὸ τοῦ Προγράμματος ἰδιαίτερα ἐμφασις δίδεται εἰς τὴν ὀρθολογικωτέραν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν ὀλοκλήρου τοῦ τομέως τῆς μεταποιήσεως, προκειμένου νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ ἀποδοτικωτέρα χρησιμοποίησις τοῦ διαθέσιμου κεφαλαιουχικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ πραγματοποιηθῆ αὐτως ἡ ἐπιδιωκομένη αὐξησις τῆς παραγωγικότητος. Τοῦτο θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν, κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος, τῆς σχέσεως κεφαλαίου-προϊόντος εἰς πολλοὺς κλάδους. Διὰ τὸ σύνολον, ἐν τούτοις, τῆς μεταποιήσεως ὑπολογίζεται ἐλαφρὰ αὐξησις τοῦ κεφαλαιουχικοῦ συντελεστοῦ, λόγω τῆς προβλεπομένης μεταβολῆς τῆς διαρθρώσεως τῆς παραγωγῆς τοῦ τομέως.

Αἱ ἀπαιτούμεναι ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου εἰς τὴν μεταποίησιν ὑπελογίσθησαν βάσει τῆς προβλεπομένης ἐξελίξεως κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος τῶν κεφαλαιακῶν συντελεστῶν κατὰ κυρίου βιομηχανικοὺς κλάδους καὶ τῶν προγραμματιζομένων στόχων αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς. Ὁ Πίναξ 14 δεικνύει, κατὰ κυρίου κλάδους, τὰς ἐκτιμήσεις τοῦ ἀπαιτουμένου κεφαλαίου διὰ τὸ ἔτος 1970 (εἰς τιμὰς 1963), ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ὑφιστάμενον ἀπόθεμα παγίου κεφαλαίου κατὰ τὸ 1963.

δ) Ἐνέργεια

Αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ Προγράμματος εἰς τὸν ἐνεργειακὸν τομέα συνίστανται εἰς τὴν κάλυψιν τῶν προβλεπομένων ἀναγκῶν τῆς πενταετίας 1966-70 μὲ τὸ χαμηλότερον δυνατὸν κόστος, μὲ παράλληλον ἀξιοποίησιν ἐγχωρίων πηγῶν ἐνεργείας πρὸς περιορισμὸν, κατὰ τὸ δυνατόν, τῆς ἐξαρτήσεως ἐκ προσθέτων

εισαγωγῶν καυσίμων. Εἰδικώτερον, εἰς τὸν τομέα τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ Προγράμματος εἶναι:

α) Ἐνταξίς εἰς τὸ διασυνδεδεμένον σύστημα, ὑδροηλεκτρικῶν καὶ θερμοηλεκτρικῶν μονάδων παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἰσχύος μεγαλυτέρας τῶν ἤδη ἐν λειτουργίᾳ. Τοῦτο καθίσταται τεχνικοοικονομικῶς ἐφικτὸν καὶ συμφέρον, κατ' ἀκολουθίαν τῆς προβλεπομένης ταχείας αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας καὶ θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν μείωσιν τοῦ κόστους.

β) Ἐξασφάλις ἱκανοποιητικῆς σχέσεως μεταξύ τῶν διαφόρων πηγῶν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας (λιγνιτικοὶ σταθμοί, θερμοὶ σταθμοὶ πετρελαίου καὶ ὑδροηλεκτρικοὶ σταθμοί), ἀνταποκρινομένης εἰς τὴν προβλεπομένην διαχρονικὴν (ἐποχικὴν καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 24ώρου) κατανομήν τῆς ζητήσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας.

γ) Διακοπὴ τῆς λειτουργίας τῶν δύο ἀπρηχαιωμένων θερμοηλεκτρικῶν σταθμῶν τῆς περιοχῆς πρωτευούσης ὡς καὶ βαθμιαία ἐγκατάλειψις πολλῶν ἐκ τῶν ἀντιοικονομικῶς λειτουργούντων αὐτοῦμων (τοπικῶν) σταθμῶν παραγωγῆς.

δ) Ἐμφασίς ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἀνακαίνισιν τοῦ δικτύου μεταφορᾶς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. Τοῦτο ἐπιβάλλεται διὰ τοὺς κάτωθι λόγους: (I) Πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν προγραμματιζομένων βιομηχανικῶν ζωνῶν. (II) Πρὸς ἠλεκτροδότησιν τῆς ὑπαίθρου, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προέλθῃ βελτίωσις τῶν συνθηκῶν ζωῆς εἰς τὴν ὑπαίθρον καὶ θὰ προκύψουν σοβαροὶ ὠφέλειαι ὑπὲρ τῆς γεωργίας. (III) Πρὸς ἀνανέωσιν τῶν παλαιῶν καὶ μὴ ἀνταποκρινομένων εἰς τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις δικτύων διανομῆς τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων, τὰ ὅποια παρέλαβεν ἡ Δ.Ε.Η. ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐξαγορασθεισῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων. (IV) Πρὸς ὀριστικὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος διανομῆς τῆς περιοχῆς πρωτευούσης.

ε) Διεξαγωγή συστηματικῆς ἐρεῦνης τοῦ ἐνεργειακοῦ πλοῦτου τῆς Χώρας καὶ τῶν προσφορωτέρων μεθόδων ἀξιοποιήσεως αὐτοῦ. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰδικώτερον τὰ λιγνιτωρυχεῖα, θὰ ἐπιδιωχθῆ ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐξορύξεως, ὡς καὶ ὀρθολογικώτερα ὄργανωσις τῆς λειτουργίας αὐτῶν πρὸς μείωσιν τοῦ κόστους τοῦ λιγνίτου.

Πρὸς πλήρη κάλυψιν τῶν εἰς καύσιμα ἀναγκῶν, τὸ Πρόγραμμα προβλέπει τὴν ἐπέκτασιν τοῦ κρατικοῦ διυλιστηρίου, ὡς καὶ μελέτην διὰ τὴν ἔγκαιρον ἴδρυσιν τρίτου διυλιστηρίου.

Αἱ συνολικαὶ ἐπενδύσεις εἰς ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν θὰ ἀνέλθουν εἰς 16.400 ἑκατ. δραχ. ἀντιστοιχοῦσαι εἰς ποσοστὸν 6,8% τῶν προγραμματιζομένων διὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος συνολικῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου. Αἱ ἐπενδύσεις εἰς ἔργα μεταφορᾶς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἀνερχόμεναι εἰς 8.336 ἑκατ. δραχ., ἀπορροφῶν τὸ ἥμισυ περίπου (50,8%) τοῦ συνόλου τῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου εἰς ἐνέργειαν. Αἱ ἐπενδύσεις εἰς σταθμοὺς παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἀνέρχονται εἰς 8.064 ἑκατ. δραχ. καὶ καλύπτουν τὸ ἕτερον ἥμισυ (ποσοστὸν 49,2%) τοῦ συνόλου τῶν ἐπενδύσεων. Ἐξ αὐτῶν, ἐπενδύσεις τῆς τάξεως τῶν 6.143 ἑκατ. δραχ. ἀφορῶν εἰς ἔργα παραγωγῆς,

των οποίων ή εκτέλεσις θα άρχισή εντός τής περιόδου του Προγράμματος. Η εγκατεστημένη ισχύς θα άνέλθη κατά τό 1970 εις 2.328ΜW, ήτοι θα υπερδιπλασιασθή εν συγκρίσει πρὸς τό 1965, επί πλέον δέ κατά τό τέλος του Προγράμματος θα εύρίσκονται υπό κατασκευήν έργα εγκατεστημένης ισχύος 968ΜW πρὸς ίκανοποίησιν των άναγκών εις ήλεκτρικήν ένεργείαν κατά τὰ άμέσως μετά τό 1970 έτη. Αί προγραμματιζόμεναι έπενδύσεις κατά κατηγορίας και έργα περιλαμβάνονται εις τὸν Πίνακα 15.

Διά τής πραγματοποιήσεως των άνωτέρω έπενδύσεων θα έπέλθη σημαντική μείωσις του κόστους ήλεκτρικής ένεργείας. Η μείωσις αύτη θα προέλθη κυρίως εκ του χαμηλοτέρου κατά μονάδα κόστους των σταθμῶν παραγωγής, οί όποιοι θα τεθοῦν εις λειτουργίαν εντός τής περιόδου του προγράμματος, εν συγκρίσει πρὸς τους σήμερα λειτουργούντας.

Πέραν των άνωτέρω έπενδύσεων, θα απαιτηθῆ και ή έπένδυσις 2.600 έκατ. δραχ. διά τήν αξιοποίησιν λιγνιτοφόρων περιοχῶν, πρὸς εξασφάλισιν τής απαιτουμένης ποσότητος λιγνίτου διά τήν κάλυψιν των εις καύσιμα άναγκῶν των προγραμματιζόμενων νέων λιγνιτικῶν σταθμῶν παραγωγής ήλεκτρικής ένεργείας.

ε) Τουρισμός

Διά του Προγράμματος επιδιώκεται ή αξιοποίησις των ύφισταμένων δυνατοτήτων τουριστικής άναπτύξεως κατά τήν περίοδον 1966-70 και ή εξασφάλισις των καταλλήλων συνθηκῶν διά τήν συνέχισιν με ύψηλὸν ρυθμὸν τής τουριστικής άναπτύξεως τής Χώρας και μετά τό έτος 1970. Ειδικώτερον, αί κύρια επιδιώξεις του Προγράμματος είναι:

α) Έπίτευξις ρυθμοῦ μέσης έτησίως αύξήσεως των άφίξεων άλλοδαπῶν τουριστῶν τουλάχιστον 20%. Βάσει του ρυθμοῦ τούτου ό συνολικός αριθμὸς άφίξεων θα είναι κατά τό 1970 τής τάξεως των 2.100.000. Η επιδιώξις αύτη κρίνεται πραγματοποιήσιμος, υπό τήν προϋπόθεσιν ότι θα εξασφαλισθῆ ή προγραμματιζόμενη αύξισις τής προσφορᾶς τουριστικῶν ύπηρεσιῶν.

β) Σύυθεσις και έποχική κατανομή τής τουριστικής κινήσεως, εξασφαλί- ζουσα κατά τό δυνατόν ύψηλότερα συναλλαγματικά έσοδα κατά μονάδα κεφαλαίου. Πρὸς τοῦτο απαιτεῖται άφ' ένόσ ή προσέλκυσις τουριστικοῦ πλήθους ευνόικῆς εισοδηματικῆς συνθέσεως και άφ' έτέρου ή εύρυτέρα έποχική κατανομή τής τουριστικής κινήσεως.

γ) Διατήρησις του ήδη πραγματοποιουμένου μέσου χρόνου παραμονῆς 8-9 ήμερῶν, ό όποίος συγκρινόμενος με τὸν αντίστοιχον χρόνον εις άλλας Μεσογειακάς χώρας είναι λίαν ίκανοποιητικός. Πρὸς τοῦτο επιδιώκεται βελτίωσις των συνθηκῶν έσωτερικῆς διακινήσεως και ψυχαγωγίας των τουριστῶν.

δ) Διατήρησις τής κατά κεφαλήν συναλλαγματικῆς δαπάνης περίξ των 140 δολλαρίων. Τοῦτο θεωρεῖται έφικτόν, παρά τήν προβλεπομένη χειροτέρευσιν τής εισοδηματικῆς διαρθρώσεως του τουριστικοῦ πλήθους, καθ' όσον ή βελτίωσις των τιμῶν των προσφερομένων τουριστικῶν ύπηρεσιῶν προβλέπεται ότι θα συνεχισθῆ κατά τὰ προσεχῆ έτη.

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1966-1970

Κατηγορία	Έργων	Έγκατε- στημένη Ισχύς	Χρόνος άποπερα- τώσεως έργου	Εις τιμές 1965	
				Εις εκατ. δραχ.	Εις τίμους ἀριθμοί
1. ΕΡΓΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΗΡΧΙ- ΣΕ ΠΡΟ ΤΟΥ 1966					
	ΥΗΣ Κρεμαστών (I-V)	546ΜW	1965-66 (1)	211	1,3
	ΥΗΣ Καστρακίου (I-III)	240ΜW	1969	1.148	7,0
				<u>1.359</u>	<u>8,3</u>
2. ΕΡΓΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΘΑ ΑΡΧΙΣΗ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙ- ΟΔΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ- ΤΟΣ					
	ΑΗΣ Άλιβερίου III	150ΜW	1968	715	4,4
	ΑΗΣ Άγ. Γεωργίου VIII	150ΜW	1967	778	4,7
	ΑΗΣ Μεγαλοπόλεως I	125ΜW	1971	740	4,5
	ΑΗΣ Μεγαλοπόλεως II	125ΜW	1972	600	3,7
	ΑΗΣ Πτολεμαΐδος IV	150ΜW	1972	780	4,7
	ΑΗΣ Πτολεμαΐδος V	150ΜW	1973	240	1,5
	ΥΗΣ Τοπολιάνων (Αύλακίου)	170ΜW	1972	1.250	7,6
	ΥΗΣ Άλιιάκμονος (Πολυφύτου)	118ΜW	1971	180	1,1
	ΥΗΣ Άράχθου	130ΜW	1973	60	0,4
	Μονάς μὴ ἀποφασισθεῖσα εἰσέτι	150ΜW	1970	800	4,9
				<u>6.143</u>	<u>37,5</u>
3. ΛΟΙΠΑ ΕΡΓΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ					
	Βελτιώσεις εἰς σταθμοὺς συστήματος			217	1,3
	Αὐτόνομοι σταθμοὶ παραγωγῆς			240	1,5
	Προκαταρκτικαὶ μελέται καὶ ἔργα			105	0,6
				<u>562</u>	<u>3,4</u>
4. ΕΡΓΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗΣ					
	Γραμμὰ μεταφορᾶς καὶ ὑποσταθμοὶ			2.630	16,0
	Έγκαταστάσεις διανομῆς			5.516	33,6
	Έγκαταστάσεις γενικῆς χρήσεως			190	1,2
				<u>8.336</u>	<u>50,8</u>
	ΣΥΝΟΛΟΝ			<u>16.400</u>	<u>100,0</u>

1) Ἡ μονάδα Νο V : 1970.

ε) Προτεραιότης δίδεται εις τήν ολοκλήρωσιν τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἤδη μερικῶς τουριστικῶς ἀνεπτυγμένων περιοχῶν τῆς Χώρας, πρὸς ἐξασφάλισιν ταχυτέρας ἀποδόσεως τῶν ἐπενδυομένων κεφαλαίων.

στ) Ἐπιλογή πρὸς τουριστικὴν ἀνάπτυξιν νέων περιοχῶν, αἱ ὁποῖαι συγκεντρῶνουν εὐνοϊκὰς πρὸς τοῦτο προϋποθέσεις καὶ ἐπομένως ἀπαιτοῦν συγκριτικῶς μικροτέρας ἐπενδύσεις, λόγω τῆς ὑπάρξεως βασικῆς ὑποδομῆς ἢ ἀξιοποιήσιμου κτιριακοῦ δυναμικοῦ. Εἰς τήν ἐπιλογὴν τῶν νέων πρὸς τουριστικὴν ἀνάπτυξιν περιοχῶν βαρύνουσα σημασία ἀποδίδεται ἐπίσης εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἐπιδιώξεων, αἱ συνολικαὶ συναλλαγματικαὶ εἰσπράξεις τῆς Χώρας ἐκ τοῦ τουρισμοῦ ὑπολογίζονται, διὰ τὸ ἔτος 1970, εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 300 ἑκατ. δολλαρίων. Τοῦτο ἀντιστοιχεῖ εἰς μέσον ἐτήσιον ρυθμὸν αὐξήσεως ἴσον πρὸς τὸν ρυθμὸν αὐξήσεως τῶν ἀφίξεων τουριστῶν, ἧτοι 20 %.

Π Ι Ν Α Κ Ε 16

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΜΕΝΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΛΙΝΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΩΝ

Τύπος καταλύματος	Συνολικαὶ ἀνάγκαι εἰς κλινὰς 1970	Ἐφιστάμεναι κλινὰι (1965)	Προγραμματιζόμενος πρόσθετος ἀριθμὸς κλινῶν
Ξενοδοχεῖα	76.000	39.000	37.000
Πλοῖα Κρουαζιερῶν	11.000	3.000	8.000
Ἐγκαταστάσεις θερινῆς διαμονῆς ..	18.000	5.000	13.000
Κάμπινγκς	12.000	6.000	6.000
Δωμάτια οἰκιῶν	40.000	20.000	20.000
Σύνολον	157.000	73.000	84.000

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὸ 1970 ἀριθμὸς κλινῶν κατ' εἶδος καὶ κατηγορίαν, πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς ζητήσεως αἰχμῆς ἀλλοδαπῶν καὶ ἡμεδαπῶν τουριστῶν, ὡς καὶ ὁ ἀπαιτούμενος πρόσθετος ἀριθμὸς κλινῶν, αἱ ὁποῖαι προγραμματίζεται νὰ κατασκευασθοῦν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος.

Ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἀνωτέρω προγραμματιζομένου προσθέτου ἀριθμοῦ ξενοδοχειακῶν καὶ λοιπῶν κλινῶν, κατὰ κατηγορίας ἀνταποκρινομένης πρὸς τὰς προτιμήσεις τῶν τουριστῶν, ἀπαιτεῖ συνολικὰς ἐπενδύσεις 6.600 ἑκατ. δραχ. Πέραν δὲ τῆς ἐξασφάλισεως τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ ξενοδοχειακῶν καὶ λοιπῶν κλινῶν, διὰ τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τῆς Χώρας κατὰ τὴν πενταετίαν 1966-70 προγραμματίζονται :

α) Ἡ διενέργεια ἐπενδύσεων εἰς ἔργα εἰδικῆς τουριστικῆς ὑποδομῆς (διαμόρφωσις τουριστικῶν χώρων καὶ ἐξασφάλισις ὑδρεύσεως, ἠλεκτροφωτισμοῦ, τηλεπικοινωνιακῆς συνδέσεως αὐτῶν κλπ., ὁδοὶ προσπελάσεως περιοχῶν καὶ σημείων τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος, τουριστικὰ περίπτερα, ἐγκαταστάσεις ἄλλο-

παιδιών, λουτρικά εγκαταστάσεις, λιμενίσκοι, κατασκευαί χώρων δια κάλλι-
τεχνικάς καί πνευματικάς έκδηλώσεις, έκπαίδευσις τοῦ ἀναγκαιοῦντος προσω-
πικοῦ κ.ο.κ.). Αἱ ἐπενδύσεις αὐταί εἶναι ἀναγκαῖαι δια τήν ἐκδήλωσιν ἰδιωτικῆς
πρωτοβουλίας πρὸς ἐκτέλεσιν ξενοδοχειακῶν καί συναφῶν τουριστικῶν ἐγκατα-
στάσεων ἢ εἶναι ἀπαραίτητα συμπληρώματα τῶν κυρίων τουριστικῶν ἐγκατα-
στάσεων.

β) Ἡ συστηματικὴ ἔρευνα τῆς τουριστικῆς ἀγορᾶς, δια νὰ καταστῆ δυ-
νατὴ ἢ διαμόρφωσις συνεποῦς καί ὠλοκληρωμένης τουριστικῆς πολιτικῆς.

γ) Ἡ συστηματικὴ διεθνῆς τουριστικὴ προβολὴ τῆς Χώρας, δια νὰ καταστῆ
δυνατὴ ἢ προσέλκυσις τοῦ ἐπιδιωκομένου ἀριθμοῦ τουριστῶν καί ἢ ἐπιθυμητὴ
διάρθρωσις αὐτῶν ὡς καί ἡ διεύρυνσις τῆς τουριστικῆς περιόδου.

δ) Δέσμευσις ἢ ἀπαλλοτριώσις ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. διαφόρων περιοχῶν μεγάλης
τουριστικῆς σημασίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποφευχθῆ ὁ κίνδυνος οἰκοπεδοποιή-
σεως τῶν περιοχῶν τούτων.

Αἱ ἀπαιτούμεναι ἐπενδύσεις δια τουριστικὴν ὑποδομὴν καί συμπληρωματικά
τῶν κυρίων τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων ἔργα, ἐκτιμῶνται συνολικῶς περίξ
τοῦ 30 % τῆς προγραμματιζομένης δαπάνης δια ξενοδοχειακά καί βοηθητικά
καταλύματα. Ἐξ ἄλλου, δια τήν τουριστικὴν προβολὴν τῆς Χώρας προγραμ-
ματίζεται δαπάνη ἀντιστοιχοῦσα εἰς ποσοστὸν 2,5 % τῶν προβλεπομένων ἀκα-
θαρίστων εἰσπράξεων ἐκ τοῦ τουρισμοῦ κατὰ τήν περίοδον τοῦ Προγράμματος.

Συνολικῶς αἱ προγραμματιζόμεναι δια τήν περίοδον τοῦ Προγράμματος
ἐπενδύσεις ἀνέρχονται εἰς 8.400 ἑκατ. δραχ., ἀναλυόμεναι ὡς ἀκολουθῶς:

	Ἐκατ. δραχ.
1. Ξενοδοχεῖα	3.600
2. Πλοῖα κρουαζιερών	2.600
3. Βοηθητικά καταλύματα	400
4. Ἐρευνα τουριστικῆς ἀγορᾶς, ἐκπαίδευσις	200
5. Εἰδικὴ τουριστικὴ ὑποδομὴ	1.200
6. Διαφήμισις καί προβολὴ	400
Σύνολον	8.400

Ἐκ τῶν ἐπενδύσεων τούτων, 6.500 ἑκατ. δραχ., θὰ πραγματοποιηθοῦν
ὑπὸ τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως καί 1.900 ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Εἰδικώτερον, ὁ ἰδιωτικὸς
τομεὺς θὰ ἀναλάβῃ κυρίως τὰς ἐπενδύσεις εἰς ξενοδοχειακάς ἐγκαταστάσεις (τοῦ
Δημοσίου παρεμβαίνοντος κατ' ἐξάίρεσιν εἰς περιπτώσεις ἀναπτύξεως νέων
περιοχῶν καί ἐφ' ὅσον εἶναι διστακτικόν τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον), ὡς καί τὸ
ἡμισυ περίπου τῶν ἀπαιτουμένων δαπανῶν διαφημίσεως. Εἰς τήν ἄρμοδιότητα
τοῦ Δημοσίου ἀνήκει ἡ ἔρευνα, ἡ ὀργάνωσις τῆς διαφημίσεως καί προβολῆς
τοῦ ἑλληνικοῦ τουρισμοῦ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, ὡς καί ἡ κατασκευὴ ἔργων τουρι-
στικῆς ὑποδομῆς, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκδηλωθῆ ἡ ἰδιωτικὴ
πρωτοβουλία, ἰδίᾳ εἰς νέας τουριστικὰς περιοχάς. Διὰ νὰ καταστῆ δὲ δυνατὴ

ἡ προσέλκυσις τῶν προγραμματιζομένων ἰδιωτικῶν κεφαλαίων πρὸς ἐπένδυσιν εἰς τὸν τουρισμὸν, τὸ Κράτος θὰ λάβῃ σειρὰν φορολογικῶν, πιστωτικῶν, διοικητικῶν κλπ. μέτρων, τὰ ὅποια ἀναλύονται εἰς τὸ ἐπόμενον τμῆμα.

Πέραν τούτων προβλέπεται ἡ διάθεσις ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. 1.000 ἑκατ.δραχ. δι' ἀπαλλοτριώσεις.

στ) Μεταφορὰ — Ἐπικοινωνία

Μακροχρόνιος ἐπιδίωξις τοῦ Προγράμματος εἰς τὸν τομέα τῶν μεταφορῶν, εἶναι ἡ δημιουργία ἐνὸς ἀρτίως ὀργανωμένου συστήματος μεταφορῶν, ἱκανοῦ νὰ ἀνταποκριθῇ μὲ τὸ χαμηλότερον δυνατὸν κοινωνικὸν κόστος, εἰς τὰς ἠύξημένας ἀνάγκας ὑπηρεσιῶν μεταφορᾶς, αἱ ὅποια προβλέπεται νὰ δημιουργηθοῦν ἐκ τῆς προγραμματιζομένης αὐξήσεως καὶ ἀναδιαρθρώσεως τῆς παραγωγῆς καὶ ἐκ τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας. Εἰδικώτερον, ἐπιδιώκεται: (α) ἡ συμπλήρωσις καὶ δημιουργία τῶν ἀναγκαίων ἀρτηριῶν συνδέσεως τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων καὶ βιομηχανικῶν περιοχῶν, τόσοσιν μεταξύ των, ὅσον καὶ πρὸς τὰς πέριξ περιοχάς, (β) ἡ δημιουργία τοῦ ἀναγκαίου ἐπαρχιακοῦ δικτύου, διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν σύνδεσιν τοῦ ἑλληνικοῦ χωρίου μετὰ τῶν ἡμιαστικῶν κέντρων, τὰ ὅποια ἐπιδιώκεται νὰ συγκεντρώσῃ βαθμιαίως τὰς ἀναγκαίας κοινωνικὰς ὑπηρεσίας (γυμνάσια, ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ κλπ.), πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πέριξ οἰκισμῶν καὶ (γ) ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀπαραιτήτων ἔργων ὑποδομῆς διὰ τὴν ἀποτελεσματικώτεραν σύνδεσιν τῆς Χώρας μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ (πύλη πρὸς κεντρικὴν Εὐρώπην, ἀεροδρόμια κλπ.).

Εἰς τὸν τομέα τῶν ὁδικῶν συγκοινωνιῶν κατὰ τὴν προσεχῆ πενταετίαν ἐπιδιώκονται τὰ κάτωθι: (I) Ἡ συμπλήρωσις τῆς ὁδικῆς συνδέσεως τῶν σημαντικωτέρων καταναλωτικῶν καὶ παραγωγικῶν κέντρων τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιαίτερος τῶν ὑπὸ τοῦ Προγράμματος προτεινομένων νέων κέντρων βιομηχανικῆς καὶ τουριστικῆς ἀναπτύξεως (Πάτραι, Βόλος, Θεσσαλονίκη, Καβάλα κλπ.). (II) Ἡ ὁδικὴ σύνδεσις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος (Ἡπειρος, Αἰτωλο-ακαρνανία) μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς (Μακεδονία, Θεσσαλία, Ἀνατολικὴ Στερεά). Ἡ σύνδεσις αὕτη εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία, ἐν ὄψει τῆς ἐπιδιώξεως τοῦ Προγράμματος ὅπως προωθηθῇ ἡ δημιουργία πύλης πρὸς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην. (III) Ἡ δημιουργία τῶν ἀναγκαίων ὁδικῶν κυκλωμάτων εἰς τὰς προγραμματιζομένας νὰ ἀναπτυχθοῦν νέας τουριστικὰς περιοχάς (Δυτικὴ Πελοπόννησος, Δυτικὴ Στερεά Ἑλλάς, Ἡπειρος, Κρήτη, Χαλκιδικὴ κλπ.). (IV) Ἡ σημαντικὴ ἐπιτάχυνσις τοῦ ρυθμοῦ κατασκευῆς τοῦ δευτερεύοντος ἔθνικοῦ καὶ ἐπαρχιακοῦ δικτύου τῆς Χώρας.

Βασικὴ ἐπιδίωξις τοῦ Προγράμματος εἰς τὸν τομέα τῶν σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν εἶναι ἡ ἀναδιοργάνωσις καὶ ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τῶν ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων, ὥστε οὗτοι νὰ καταστοῦν οἰκονομικῶς αὐτοδύναμοι, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἐπιχορηγήσεως ὀρισμένων ἀγόνων γραμμῶν.

Βασικοὶ στόχοι τοῦ Προγράμματος εἰς τὸν τομέα τῶν ἀκτοπλοϊκῶν καὶ μεσογειακῶν συγκοινωνιῶν, εἶναι ἡ αὔξησις τῆς παραγωγικότητος τῆς λειτουργίας τῶν λιμένων τῆς Χώρας, ἡ ἐξασφάλισις ταχείας συνδέσεως τῶν νησιω-

Π Ι Ν Α Κ Ξ
ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΛΑ

Κ λ ά δ ο ς	'Απόλυτοι 'Αριθμοί					
	Δημό- σται	1966-64			1966-70	
		'Ιδιω- τικά	Σύνο- λον	Δημό- σται	'Ιδιω- τικά	Σύνο- λον
1. 'Οδικαί Συγκοινωνίαι	9.370	9.630	19.000	16.600	12.800	29.400
α) 'Οδοί - Γέφυραι (¹)	9.370	-	9.370	16.600	-	16.600
β) Αυτόκίνητα	-	9.630	9.370	-	12.800	12.800
2. Σιδηροδρομικαί Συγκοινωνίαι	1.030	-	1.030	3.500	-	3.500
3. 'Ακτοπλοικαί Συγκοινωνίαι	710	1.100	1.810	1.700	1.400	3.100
α) Λιμένες	710	-	710	1.700	-	1.700
β) Πλοία (²)	-	1.100	1.100	-	1.400 ³	1.400 ³
4. 'Αεροπορικαί Συγκοινωνίαι	580	500	1.080	1.000	1.000	2.000
α) 'Αερολιμένες	580	-	580	1.000	-	1.000
β) 'Αεροπλάνα	-	500	500	-	1.000	1.000
5) Περιοχή 'Αθηνών	-	150	150	1.200	3.100	4.300
ΣΥΝΟΛΟΝ	11.690	11.380	23.070	24.000	18.300	42.300

1. Δέν περιλαμβάνονται αἱ δαπάναι δι' ἀπαλλοτριώσεις.

2. Δέν περιλαμβάνεται ἡ ἀξία τῶν μεταφερθέντων πλοίων εἰς τὰ ἑλληνικά νηολόγια.

3. Δέν περιλαμβάνονται αἱ προγραμματιζόμεναι ἐπενδύσεις εἰς τουριστικά πλοία.

τικῶν περιοχῶν μετὰ τῆς ὑπολοίπου χώρας, ἡ μείωσις τοῦ χρόνου προσπελάσεως πρὸς Δυτικὴν Εὐρώπην διὰ τῆς δημιουργίας δυτικῆς πύλης, ὡς καὶ ἡ βελτίωσις τῆς ποιοτικῆς στάθμης τῶν ὑπηρεσιῶν θαλασσίας μεταφορᾶς.

Τὸ Πρόγραμμα ἀποδίδει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ κυκλοφοριακοῦ προβλήματος τῆς περιοχῆς Πρωτευούσης. Τὸ πρόβλημα τοῦτο μελετᾶται ἤδη ὑπὸ τῶν ἄρμοδιων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, τῇ συνεργασίᾳ ξένου τεχνικοῦ οἴκου. Ἐν τούτοις, λόγῳ τοῦ μεγέθους τῶν ἐπενδύσεων, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται, ἡ Κυβέρνησις ἀναμένει τὰ ὀριστικά συμπεράσματα τῆς ἐν λόγῳ μελέτης, προκειμένου νὰ προβῆ εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεως διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀναγκαίων ἔργων. Πάντως, κατὰ τὴν πενταετίαν 1966-70, τὸ Πρόγραμμα προβλέπει τὴν διάθεσιν κεφαλαίων τῆς τάξεως τῶν 6.300 ἑκατ. δραχ' περιλαμβανομένων 2.000 ἑκατ. δραχ. διὰ δαπάνας ἀπαλλοτριώσεων, διὰ τὴν προώθησιν τῆς τελικῶς ἐπιλεγησομένης λύσεως. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι σημαντικὸν μέρος τοῦ ποσοῦ τούτου ἀναμένεται νὰ προέλθῃ ἐκ κεφαλαίων τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ἡ κατανομή τῶν ἐπενδύσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων τομέων τοῦ κλάδου τῶν μεταφορῶν δίδεται εἰς τὸν Πίνακα 17.

Βασικὴ ἐπίδιωξις τοῦ Προγράμματος εἰς τὸν τομέα τῶν ἐπικοινωνιῶν εἶναι ἡ περαιτέρω βελτίωσις τῶν τηλεπικοινωνιῶν καὶ ἡ καλυτέρα ὀργανώσεις τῶν ταχυδρομικῶν ὑπηρεσιῶν, πρὸς πληρεστέραν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναμενόμενων, κατ' ἀκολουθίαν τῆς οικονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς

ΔΟΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ, 1966-70

Είς έκ. δραχ. Είς τιμὰς 1965

Σύνθεσις						Σχέσις		
1960-64			1966-70			1966-70 / 1960-64		
Δημό- σiai	Ίδιω- τικαί	Σύνο- λον	Δημό- σiai	Ίδιω- τικαί	Σύνο- λον	Δημό- σiai	Ίδιω- τικαί	Σύνο- λον
80,1	84,6	82,3	69,2	69,9	69,5	1,8	1,3	1,5
80,1	—	40,6	69,2	—	39,2	1,8	—	1,8
—	84,6	41,7	—	69,9	30,3	—	1,3	1,3
8,8	—	4,5	14,5	—	8,3	3,4	—	3,4
6,1	9,7	7,8	8,1	7,7	7,3	2,4	1,3	1,7
6,1	—	3,1	7,1	—	4,0	2,4	—	2,4
—	9,7	4,7	—	7,7	3,3	—	1,3	1,3
5,0	4,4	4,7	4,2	5,5	4,7	1,7	2,0	1,9
5,0	—	2,5	4,2	—	2,3	1,7	—	1,7
—	4,4	2,2	—	5,5	2,4	—	2,0	2,0
—	1,3	0,7	5,0	16,9	10,2	—	20,7	28,7
100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	2,1	1,6	1,8

Χώρας, ηύξημένων ἀναγκῶν εἰς ὑπηρεσίας τηλεπικοινωνίας. Εἰδικώτερον, κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Προγράμματος θὰ ἐπιδιωχθοῦν:

(I) Ἡ αὔξησις τῆς πυκνότητος τῶν ἀστικῶν τηλεφῶνων, διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως 150.000 περίπου νέων τηλεφῶνων, ὡς καὶ ἡ καλυτέρα γεωγραφικὴ κατανομὴ τούτων διὰ τῆς κατὰ προτεραιότητα ἐπεκτάσεως τοῦ δικτύου τηλεφῶνων τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων.

(II) Ἡ βελτίωσις τῆς μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ τηλεφωνικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ἐπικοινωνίας, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συνεχῶς αὐξανομένων ἀναγκῶν, συνεπεῖρα τῶν διευρυνομένων συναλλαγῶν μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ καὶ τῆς αὐξανομένης τουριστικῆς κινήσεως.

(III) Ἡ κατασκευὴ τῶν ἀναγκαίων κτιρίων στεγάσεως τῶν ταχυδρομικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Χώρας, ἡ προμήθεια τοῦ ἀπαραιτήτου ἐξοπλισμοῦ, ὡς καὶ ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ταχυδρομείων.

Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ὡς ἄνω ἐπιδιώξεων τοῦ Προγράμματος θὰ ἀπαιτηθοῦν ἐπενδύσεις τῆς τάξεως τῶν 4.500 ἐκατ. δραχ. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ διατεθῇ διὰ τὴν προμήθειαν μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, τὴν κατασκευὴν ἔργων ὑποδομῆς, κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων κλπ. Ὡς πρὸς τὰς πηγὰς χρηματοδοτήσεως τῶν ἐν λόγω ἐπενδύσεων, προβλέπεται ὅτι περίπου 3.000 ἐκατ. δραχ. θὰ προέλθουν ἐξ ἰδίων διαθεσίμων τοῦ Ο.Τ.Ε. καὶ 1.500 ἐκατ. δραχ. διὰ δανεισμοῦ (ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ).

Διὰ τὸν τεχνικὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῆς ραδιοφωνίας καὶ τὴν ἐγκατάστασιν

δικτύου τηλεοράσεως ύπελογίσθη ὅτι θὰ ἀπαιτηθοῦν ἐπενδύσεις τῆς τάξεως τῶν 855 ἑκατ. δραχ. Τὸ ἔργον θὰ κλιμακωθῆ εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς στάδια. Εἰς τὸ πρῶτον στάδιον, τὸ ὁποῖον προγραμματίζεται διὰ τὴν πενταετίαν 1966-70, θὰ δαπανηθοῦν 330 ἑκατ. δραχ. περίπου.

ζ) Ποντοπόρος Ἐμπορικὴ Ναυτιλία

Βασικοὶ στόχοι τοῦ Προγράμματος εἶναι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ἐπίτευξις τῆς μονίμου ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἔθνικὰ νηολόγια τῶν πλοίων ἑλληνικῶν συμφερόντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ μεγιστοποίησης τῶν οἰκονομικῶν ὠφελειῶν τῆς Χώρας ἐκ τοῦ κλάδου τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, προβλέπεται τροποποιήσις τοῦ συστήματος φορολογίας τῶν πλοίων, ἀνάπτυξις τῆς ναυτιλιακῆς πιστωτικῆς ἀσφαλιστικῆς ἀγορᾶς, βελτίωσις τῶν τηλεπικοινωνιῶν, ἐνθάρρυνσις τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἐδρῶν τῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Ἑλλάδι, καὶ δίδεται ἔμφασις εἰς τὴν ναυτιλιακὴν ἐκπαίδευσιν. Τὰ ἐκ τῆς δραστηριότητος τῆς ποντοπόρου ἐμπορικῆς ναυτιλίας συναλλαγματικὰ ἔσοδα ὑπολογίζονται νὰ ἀνέλθουν κατὰ τὸ 1970 εἰς 340 ἑκατ. δολλάρια, ἔναντι 132 ἑκατ. δολλαρίων κατὰ τὸ ἔτος 1964.

η) Ἐμπόριον — Ἀποθήκευσις

Ἐπιδιώξις τοῦ Προγράμματος εἰς τὸν ἐν λογῷ τομέα εἶναι ἡ βαθμιαία θεραπεία τῶν ὑφισταμένων ἀδυναμιῶν διὰ τῆς λήψεως μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς: (I) τὴν εὐρυθμότεραν λειτουργίαν τοῦ ἐμπορίου, (II) τὴν ἀνάπτυξιν συνθηκῶν ὑγιοῦς ἀνταγωνισμοῦ καὶ (III) τὴν μείωσιν τοῦ κόστους διανομῆς καὶ ἐμπορίας τῶν προϊόντων, διὰ τῆς ταχυτέρας διακινήσεως αὐτῶν καὶ τῆς δημιουργίας μεγαλύτερων ἐπιχειρηματικῶν μονάδων ἐμπορίας.

Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν προβλέπεται: (I) ἡ ἀπ' εὐθείας πιστοδότησις τοῦ ἐμπορίου, (II) προσέλκυσις ξένου ἐπιχειρηματικοῦ κεφαλαίου εἰς τὸν τομέα τοῦ ἐμπορίου, (III) ἀπλούστευσις τῶν φορολογικῶν δασμολογικῶν καὶ ἀγορανομικῶν διατυπώσεων, (IV) κατασκευὴ νέων ἀποθηκῶν γενικοῦ ἐμπορίου.

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται τὸ ὕψος τῶν ἀναγκαίων ἐπενδύσεων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προγραμματιζομένων μέτρων πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν στόχων τοῦ Προγράμματος εἰς τὸν τομέα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἀποθηκεύσεως.

	Ἑκατ.δραχ.
1. Ἀποθήκαι Π.Α.Ε.Γ.Α.	25
2. Ψυκτικοὶ χώροι γενικοῦ ἐμπορίου	250
3. Ἐμπορικὰ καταστήματα	10.225
	<hr/>
Σύνολον	10.500

Πέραν τῶν ἐπενδύσεων τούτων, προβλέπονται ἐπενδύσεις ἐκ 1.250 ἑκατ. δραχ. διὰ τὴν ἐμπορίαν γεωργικῶν προϊόντων, 310 ἑκατ. δραχ. δι' ἴδρυσιν ἀποθηκῶν λιμένων, αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται ἀντιστοίχως εἰς τὰς ἐπενδύσεις τῆς γεωργίας καὶ τῶν μεταφορῶν.

5. ΓΕΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Κατωτέρω συνοψίζονται τὰ κύρια μέτρα πολιτικής και αἱ βασικαὶ θεσμικαὶ μεταβολαί, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται ἡ πραγματοποίησις τῶν στόχων τοῦ Προγράμματος. Πέραν τῶν μέτρων τούτων προβλέπονται καὶ εἰδικὰ μέτρα πρὸς ἐπίτευξιν τῶν κατὰ κλάδους δραστηριότητος στόχων τοῦ Προγράμματος:

1) Ἀνάπτυξις περιβάλλοντος ὑγιοῦς ἀνταγωνισμοῦ διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς ἀγορᾶς ἐκ τῶν ὑφισταμένων περιορισμῶν, ὡς καὶ ἐκ πάσης μορφῆς προνομιακῆς προστασίας. Πρὸς τοῦτο ἐπιβάλλεται ἡ βαθμιαία κατάργησις τῶν ὑφισταμένων κλειστῶν ἐπαγγελμάτων ἢ ἡ λήψις μέτρων διευκολύνσεως τῆς εἰσόδου νέων μελῶν. Ἐπίσης προβλέπεται ἡ ἀναθεώρησις τῶν ὑφισταμένων κριτηρίων χρηματοδοτήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ ἄρσις ἢ ἡ μείωσις τῆς ἀδικαιολογήτου δασμολογικῆς προστασίας. Ἡ πολιτικὴ αὕτη θὰ ἐφαρμοσθῇ μετὰ τῆς δεούσης εὐκαμψίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δοθῇ ἐπαρκῆς χρόνος προσαρμογῆς εἰς τὰς δραστηριότητας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ καταστοῦν διεθνῶς ἀνταγωνιστικαὶ πρὸ τῆς πλήρους ἄρσεως τῆς δασμολογικῆς προστασίας.

2) Βαθμιαία κατάργησις ἢ μείωσις τῶν ἀδικαιολογήτων ἐξωτερικῶν ἐπιβαρύνσεων τοῦ κόστους παραγωγῆς. Εἰς τοῦτο θὰ συμβάλῃ σημαντικῶς ἡ προβλεπομένη ἀναμόρφωσις τοῦ φορολογικοῦ συστήματος. Ἐπὶ πλέον ἀπαιτεῖται ἡ βαθμιαία κατάργησις ἢ περιορισμὸς τῶν ἐπιβαρύνσεων τοῦ κόστους παραγωγῆς ἐκ τῶν «φόρων ὑπὲρ τρίτων».

3) Ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος τῆς κερδοσκοπίας ἐπὶ τῆς ἀστικῆς γῆς. Τοῦτο θεωρεῖται ἀναγκαῖον ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς μείωσιν τοῦ κόστους ἐγκαταστάσεως τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τοῦ κόστους κατοικίας καὶ ἀφ' ἑτέρου πρὸς μείωσιν τῆς ὑφισταμένης ἐντόνου κερδοσκοπικῆς δραστηριότητος, ἡ ὁποία προκαλεῖ σοβαρὰς διαταραχὰς εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ μηχανισμοῦ χρηματοδοτήσεως.

4) Ἐφαρμογὴ ὀρθολογικῆς πολιτικῆς εἰσοδημάτων, ἡ ὁποία θὰ ἐξασφαλίσῃ αὐξησιν τῆς μέσης ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας μὲ ρυθμὸν ἴσον πρὸς τὸν ρυθμὸν αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος τῶν μὴ γεωργικῶν κλάδων τῆς οἰκονομίας.

5) Ἐξασφάλισις οἰκονομικῆς αὐτονομίας τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀποσκοποῦν εἰς τὴν ἄσκησιν κοινωνικῆς πολιτικῆς.

6) Ἐνθάρρυνσις τοῦ τεχνολογικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων (κίνητρα ἐπενδύσεων, συγχωνεύσεως μικρῶν ἐπιχειρήσεων εἰς αὐτοδυνάμους οἰκονομικοὺς φορεῖς, συνεργασία ἡμεδαποῦ καὶ ἀλλοδαποῦ κεφαλαίου, παροχὴ τεχνικῆς βοήθειας κλπ.).

7) Βελτιώσεις τῆς κινητικότητος καὶ προσαρμοστικότητος τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ διὰ: (I) τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν γραφείων εὐρέσεως ἐργασίας (II) τῆς ἐφαρμογῆς προγραμμάτων ταχυρρυθμοῦ ἐκπαιδεύσεως, (III) τῆς καθιερώσεως τῆς ἀρχῆς τῆς ἐνότητος εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ὥστε ἡ ἀλλαγὴ ἐπαγγέλματος ἢ ἐργοδότης νὰ μὴ συνεπάγεται ἀπώλειαν τῶν ἀσφαλιστικῶν δικαιωμάτων, (IV) τῆς αὐξήσεως τῆς παρεχομένης ἐπιχορηγήσεως πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἐγκαταστάσεως τῶν μετακινουμένων ἐργατῶν.

8) Προβλέπεται ἡ λήψις σειραῶν μέτρων πολιτικῆς πρὸς ἀποθάρρυνσιν τῆς

έξωτερικῆς μεταναστεύσεως (ιδίως τῆς ὑπερποντίου τοιαύτης) καὶ ἐνθάρρυνσι τῆς παλιννοστήσεως.

9) Προβλέπεται, προκειμένου ιδίως περὶ εἰδικευμένου προσωπικοῦ, ἡ ἐλαστικώτερα ἐφαρμογὴ τῶν κειμένων διατάξεων, ὅσον ἀφορᾷ τὰς προϋποθέσεις χορηγήσεως ἀδείας ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως.

10) Θὰ ἐπιδιωχθῆ ἡ ἐνεργὸς συνεργασία τῶν ὀργάνων τῆς Ε.Ο.Κ. εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐξαγωγικὴν προσπάθειαν.

11) Θὰ χρησιμοποιοθῆ ἡ πολιτικὴ εἰσαγωγῶν ὡς μέσον προωθήσεως τῶν ἐξαγωγῶν, κυρίως πρὸς τὰς χώρας διμερῶν συναλλαγῶν.

12) Θὰ ἐνισχυθῆ ἡ ἀποτελεσματικότης τῶν ἐξαγωγικῶν φορολογικῶν κινήτρων διὰ τῆς ἀπλουστεύσεως καὶ ἐπισπεύσεως τῆς διαδικασίας ἐπιστροφῆς τῶν δασμῶν, φόρων κλπ.

13) Προβλέπεται ἡ σύστασις Ὁργανισμοῦ Προωθήσεως τῶν Ἐξαγωγῶν, εἰς τὸν ὅποιον θὰ ἀνατεθῆ ἡ κυρία κρατικὴ εὐθύνη καὶ ὁ συντονισμὸς εἰς τὸν τομέα τῶν ἐξαγωγῶν.

14) Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνισχύσεως τῆς ροπῆς πρὸς ἀποταμίευσιν καὶ βελτιώσεως τῆς συνθέσεως τῶν ἀποταμιεύσεων εἰς ὄφελος τῶν ἀποταμιεύσεων, αἱ ὁποῖαι διοχετεύονται εἰς τὸ πιστωτικὸν σύστημα, προβλέπεται ἡ εἰσαγωγὴ νέων μορφῶν τραπεζικῶν καταθέσεων, συνδυαζομένων μετὰ τὴν παροχὴν καὶ ἄλλης φύσεως ὑπηρεσιῶν καὶ πλεονεκτημάτων (π.χ. συνδυασμὸς καταθέσεων μετὰ ἀσφάλισιν ζωῆς κλπ.) καὶ νέων μορφῶν χρηματιστηριακῶν τίτλων, ἀνταποκρινομένων πληρέστερον πρὸς τὴν μεγάλην ποικιλίαν τῶν διαφόρων κατηγοριῶν ἀποταμιευτῶν.

15) Προβλέπεται ἡ ἐνθάρρυνσις τῶν καταθέσεων προθεσμίας διὰ τοῦ διαφορισμοῦ τῶν ἐπιτοκίων καὶ τῆς καθιέρωσεως δυνατότητος προεξοφλήσεως ἢ ἀναλήψεως (ἐντὸς ὁρίων) τῶν καταθέσεων τῆς ἐν λόγω κατηγορίας.

16) Αἱ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ τοῦ Ν.Δ. 3746/57 προβλέπεται νὰ ἐπεκταθοῦν καὶ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ μετοχῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν καὶ ἀναλόγους προϋποθέσεις πρὸς τὰς προβλεπομένας προκειμένου περὶ τῆς ἐκδόσεως ὁμολογιῶν.

17) Προβλέπεται ἡ καθιέρωσις ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς φορολογίας εἰσοδήματος τῶν πραγματοποιουμένων κερδῶν ὑπὸ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρηματιστηριακῶν τίτλων εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς τιμῆς κτήσεως.

18) Προβλέπεται ἡ τροποποιήσις τῆς νομοθεσίας περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῆς μειοψηφίας καὶ δημιουργίαν νέων μορφῶν χρηματιστηριακῶν τίτλων, πρὸς πληρέστεραν ἀξιοποίησιν τῶν προτιμήσεων τῶν ἀποταμιευτῶν καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων.

19) Ἐνθάρρυνσις τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν πρὸς διοχέτευσιν τῶν διαθέσιμων τῶν εἰς μακροπρόθεσμα δάνεια καὶ εἰς χρηματιστηριακοὺς τίτλους.

20) Διαρρυθμίσις τῶν ὕφισταμένων ποσοτικῶν πιστωτικῶν ἐλέγχων, κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν κατανομήν τῶν χορηγήσεων τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων τομέων τῆς οἰκονομίας, ἀναλόγως τῆς ἀποδοτικότητος ὑπὸ τοῦ Προγράμματος προτεραιότητος εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν.

21) Προβλέπεται ὅτι, ἡ διάρθρωσις τοῦ δημοσίου δανεισμοῦ, ἡ χρονικὴ κλιμάκωσις τῶν ἐκδόσεων καὶ οἱ ὅροι δανεισμοῦ, θὰ ἀνταποκρίνωνται πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἐπικρατούσας συνθήκας εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ δὲν θὰ συνδέωνται ἀποκλειστικῶς, ὡς συνέβαινεν εἰς τὸ παρελθόν, πρὸς τὰς ταμιακὰς ἀνάγκας τοῦ δημοσίου τομέως.

22) Προβλέπεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀκολουθῶν φορολογικῶν μεταρρυθμίσεων :

α) Μείωσις τῶν ἰσχυόντων φορολογικῶν συντελεστῶν καὶ αὔξεις τοῦ ποσοῦ ὠρισμένων φορολογικῶν ἐκπτώσεων τοῦ φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων. Εἰδικώτερον προβλέπεται :

I) Μείωσις τοῦ ἀνωτάτου ὀριακοῦ συντελεστοῦ ἀπὸ 55 % εἰς 45 %. Σημειωτέον ὅτι οἱ ὀριακοὶ φορολογικοὶ συντελεσταί, ἰδίως τῶν ὑψηλῶν εἰσοδηματικῶν κλιμακίων, δὲν εἶναι κατὰ κανόνα ἐνεργοί, λόγῳ τῆς εἰς μεγάλην κλίμακα φοροδιαφυγῆς. II) Αὔξεις τοῦ ποσοῦ τῆς ἐκπτώσεως λόγῳ οἰκογενειακῶν βάρων ἀπὸ 4.000 δραχ. κατὰ προστατευόμενον μέλος εἰς 5.000 δραχ. III) Αὔξεις τοῦ ἀνωτάτου ποσοῦ ἐκπτώσεως διὰ τὰ ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν εἰσοδήματα εἰς 25.000 δραχ. ἔναντι τοῦ σήμερον ἐπιτρεπομένου ποσοῦ δραχ. 18.000.

β) Εἰσαγωγὴ προοδευτικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς περιουσίας. Αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ αἱ ὁποῖαι θὰ διέπουν τὸν φόρον τοῦτον, εἶναι αἱ ἑξῆς: Ὁ φόρος θὰ ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀξίας τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ φορολογουμένου, ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν 350.000 δραχ. Τοῦ φόρου θὰ ἀπαλλάσσωνται τὰ παραγωγικὰ μέσα. Ὁ φόρος θὰ εἶναι προοδευτικός, οἱ ἀνώτατοι δὲ συντελεσταὶ δὲν θὰ ὑπερβαίνουν τὸ 2 %.

γ) Ἀναμόρφωσις τοῦ συστήματος ἐμμέσων φόρων. Πρὸς ἀπλοποίησιν καὶ αὔξησιν τῆς προοδευτικότητος τοῦ συστήματος τῶν ἐμμέσων φόρων προβλέπεται : I) Γενίκευσις τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ὥστε νὰ περιλάβῃ ὅλους τοὺς ἐρτομῆς παραγωγῆς καὶ ὑπηρεσιῶν. II) Συγχώνευσις εἰς τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν τῶν φόρων καταναλώσεως καὶ πολυτελείας καὶ διαφορισμὸς τῶν συντελεστῶν, ὥστε νὰ καταστῇ τὸ φορολογικὸν σύστημα πράγματι προοδευτικόν. III) Κατάργησις μεγάλου ἀριθμοῦ ἐκ τῶν ὑφισταμένων φόρων καταναλώσεως, εἰσφορᾶς καὶ τελῶν.

23) Διὰ τὴν ἐπίτευξιν περισσότερον ἰσορροπού περιφερειακῆς ἀναπτύξεως, ἡ δημιουργία καταλλήλου περιφερειακῆς οικονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ὑποδομῆς (βιομηχανικαὶ ζῶναι, βελτίωσις τοῦ συστήματος μεταφορῶν, ἐξοπλισμὸς τῶν περιφερειακῶν ἀστικῶν κέντρων διὰ τῶν ἀπαραιτήτων κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν κλπ.), ἡ προώθησις τῆς περιφερειακῆς ἀποκεντρώσεως τῶν οικονομικῶν δραστηριοτήτων καὶ ἡ λήψις διαφορῶν θεσμικῶν καὶ ὀργανωτικῶν μέτρων (ἴδρυσις ὑπηρεσιῶν περιφερειακῆς ἀναπτύξεως διὰ τὰς περιφερείας Μακεδονίας — Θράκης καὶ Ἀνατολικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος — Νήσων Αἰγαίου, ἴδρυσις περιφερειακῶν ἐπιτροπῶν ἀναπτύξεως κλπ.).

24) Εἰς τὸν τομέα τῆς δημοσίας διοικήσεως προβλέπεται ἡ λήψις σειρᾶς μέτρων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται :

α) Διάρθρωσις τῶν ὀργάνων καὶ φορέων τῆς διοικήσεως, ἀντιστοιχοῦσα

πρὸς τὰς μορφὰς δραστηριότητος ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀποφασίζει τὸ Δημόσιον, ὀρθολογικὴ κατανομὴ καὶ συντονισμὸς τῶν ὁρμοδιοτήτων λήψεως καὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων, ἀπλούστευσις τῶν ἀκολουθουμένων σήμερον πολυπλόκων διαδικασιῶν καὶ τέλος ἐκσυγχρονισμὸς τῶν μεθόδων ἐργασίας. Ἰδιαιτέρα ἔμφασις δίδεται εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν φορέων προγραμματισμοῦ, οἱ ὅποιοι θὰ ἀποφασίζουν ἐπὶ τῶν στόχων ἀναπτύξεως καὶ τῶν μέτρων οἰκονομικῆς πολιτικῆς, θὰ ἐκτελοῦν ἐπιτυχῶς τὰ προγραμματιζόμενα καὶ θὰ παρακολουθοῦν, θὰ ἐλέγχουν καὶ θὰ συντονίζουν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Προγράμματος.

β) Πλαισίωσις τῶν φορέων τῆς κρατικῆς δραστηριότητος μὲ προσωπικὸν ἱκανὸν καὶ ἀρτίως ἐκπαιδευμένον. Ἰδιαιτέρα σημασία δίδεται εἰς τὴν πλαισίωσιν τῶν βασικῶν θέσεων τῆς διοικήσεως μὲ στελέχη ἔχοντα ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν καὶ πείραν καὶ ἐμφορούμενα ἀπὸ ζήλον, ἀφοσίωσιν εἰς τὴν ἀποστολήν των καὶ δημιουργικὸν πνεῦμα.

γ) Ἀνάπτυξις ἀγαθῶν σχέσεων μεταξὺ διοικουμένων καὶ διοικήσεως. Θὰ πρέπει νὰ καταστή συνειδησις ὅτι ἡ διοίκησις ὀφείλει νὰ ὑπηρετῇ καὶ οὐχὶ νὰ ταλαιπωρῇ τοὺς πολίτας. Πρὸς τοῦτο θὰ ἀναζητηθοῦν καὶ θὰ ἐφαρμοσθοῦν μέθοδοι πρὸς ὑποκίνησιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν πολιτῶν διὰ τὸ ὑπὸ τῆς διοικήσεως ἐπιτελούμενον ἔργον καὶ ἀποκατάστασιν στενῆς συνεργασίας μεταξὺ τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ κοινῶ.

25) Τὸ Πρόγραμμα ἀποδίδει ἰδιαιτέραν ἔμφασιν εἰς τὴν προσέλκυσιν ξένου κεφαλαίου, ἰδίως ὑπὸ τὴν μορφήν ἰδιωτικοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κεφαλαίου, τόσον πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν εἰς συνάλλαγμα ἀπαιτουμένων πόρων, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν συγχρόνων καὶ ἀνταγωνιστικῶν ἐπιχειρηματικῶν καὶ ὀργανωτικῶν φορέων. Ἐπιχειρηματικὸν κεφάλαιον ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς θὰ προσελκυσθῇ, πέραν τοῦ τομέως τῆς μεταποιήσεως, καὶ εἰς τοὺς τομεῖς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν τραπεζῶν. Ἡ δημιουργία νέων ξένων ἐπιχειρήσεων εἰς τοὺς παραγωγικοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομίας θεωρεῖται ἀποφασιστικῆς σημασίας διὰ τὴν προώθησιν τῶν δυνάμεων τοῦ οἰκονομικοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ οὕτω τὴν βελτίωσιν τῆς παραγωγικότητος καὶ τῆς ἀποδοτικότητος τῶν ἐπιχειρήσεων.

6. ΒΑΣΙΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ 1966 — 70

Ἡ ἐπίτευξις τῶν ἀνωτέρω στόχων θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων πολιτικῆς καὶ θεσμικῶν μεταβολῶν εἰς πολλοὺς τομεῖς, τῶν ὁποίων ἡ ἱεράρχησις ἐξ ἀπόψεως σπουδαιότητος εἶναι δυσχερῆς. Ἐν τούτοις, ἡ ἐπίτευξις θετικῶν ἀποτελεσμάτων εἰς ὠρισμένους τομεῖς θεωρεῖται ζωτικῆς σημασίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Προγράμματος ἐν τῷ συνόλῳ. Τοιοῦτοι τομεῖς εἶναι οἱ ἀκόλουθοι: I) Ἡ ἱκανότης προσαρμογῆς τῶν παραγωγικῶν ἀξέων, τόσον τῶν ἐργοδοτῶν, ὅσον καὶ τῶν ἐργατῶν, εἰς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις τῆς παραγωγῆς. II) Ἡ ἐφαρμογὴ ὀρθολογικῆς πολιτικῆς εἰσοδημάτων. III) Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν προηγουμένως ἀναλυθέντων θεσμικῶν μεταβολῶν καὶ μέτρων πολιτικῆς

καὶ ἰδίως ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ φορολογικοῦ. IV) Ἡ πραγματοποίησις τῶν προβλεπομένων παραγωγικῶν ἐπενδύσεων, οὕτως ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ὁ ἀναγκαῖος τεχνολογικὸς ἐκσυγχρονισμὸς καὶ ἡ ἀξιοποίησις τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος. V) Ἡ ταχεῖα ἀπόδοσις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος καὶ VI) Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ἐμφανιζομένων βραχυχρονίων ἀνισορροπιῶν διὰ τῆς χρησιμοποιοῦσεως μέτρων πολιτικῆς, τὰ ὁποῖα δὲν ἀντιστρατεύονται τὴν μακροχρόνιον οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας.